ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Ing. Venduly Sochorové a Mgr. Karla Černína, Ph.D. ve věci

žalobkyně: **JIKA - CZ s. r. o.**
sídlem Dlouhá 103/17, Hradec Králové
zastoupená advokátem Mgr. Tomášem Machurkem
sídlem Jana Babáka 2733/11, Brno
adresa pro doručování: Jugoslávská 620/29, Praha 2

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
sídlem třída Kpt. Jaroše 7, Brno

za účasti: **Zlínský kraj**
sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín

o žalobě proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 21. 10. 2020, č. j. ÚOHS-33284/2020/321/HBa,

takto:

I. Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 21. 10. 2020, č. j. ÚOHS-33284/2020/321/HBa, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalobkyni ani žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. V projednávané věci jde o posouzení, zda zadavatel (Zlínský kraj) v otevřeném zadávacím řízení na zadání veřejné zakázky *„Nová krajská nemocnice ve Zlíně – projektová dokumentace“* (zveřejněné pod evidenčním číslem Z2019-045512 dne 23. 12. 2019 ve Věstníku veřejných zakázek) stanovil zadávací podmínky v souladu se zákonem.

2. V námitkách proti zadávací dokumentaci žalobkyně zpochybňovala úplnost podkladů pro zpracování nabídky a přiměřenost zadávací lhůty, namítala diskriminační nastavení kvalifikačních podmínek ve vztahu k požadavku na autorský dozor, EIA, zahraniční stáž, reference dle BIM. Brojila rovněž proti přenášení odpovědnosti za úplnost zadávací dokumentace na dodavatele a proti transparentnosti zadávacích podmínek ohledně rozpočtu a vymezení předmětu veřejné zakázky. Rozhodnutím ze dne 20. 3. 2020 zadavatel její námitky odmítl, neboť je neshledal důvodnými.

3. Žalobkyně následně podala k žalovanému návrh na přezkoumání úkonů zadavatele a domáhala se zrušení zadávacího řízení. Rozhodnutím ze dne 20. 7. 2020, č. j. ÚOHS-21997/2020/531/MHo, žalovaný návrh žalobkyně zamítl, neboť nezjistil důvody pro uložení nápravného opatření.

4. Rozklad žalobkyně předseda žalovaného napadeným rozhodnutím zamítl a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

5. Dne 11. 2. 2021 bylo zadavatelem předmětné zadávací řízení zrušeno z důvodů hodných zvláštních zřetele a z důvodů ekonomických. V politických volbách totiž zvítězily strany, které prosazovaly zachování nemocnice na stávajícím místě, navíc zadavatel nedisponoval dostatečnými finančními prostředky na realizaci vlastního díla.

II. Obsah žaloby

6. Žalobkyně v podané žalobě uvedla, že napadené rozhodnutí je nezákonné. Úřad neshledal důvody pro uložení nápravného opatření, přestože zadavatel porušil § 6 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek („ZZVZ“), tím, že neposkytl všem dodavatelům stejné podklady pro zpracování nabídky, stanovil diskriminační kvalifikační podmínky účasti v zadávacím řízení a porušil zásadu rovnosti při stanovení nabídkové ceny. Dále porušil § 6 ve spojení s § 36 odst. 5 ZZVZ, neboť lhůtu pro podání nabídek nestanovil v souladu se zásadou přiměřenosti. Postupoval rovněž v rozporu s § 36 odst. 3 ZZVZ tím, že odpovědnost za úplnost a správnost zadávací dokumentace přenesl na dodavatele a nestanovil transparentní zadávací podmínky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky.

7. Ke skutkovým okolnostem případu shrnula, že vybraným dodavatelem se stalo sdružení „Nová nemocnice – Zlín“ ve složení smart healthcare solutions, s. r. o. („smart“), atelier-r s. r. o., PENTA PROJEKT s. r. o. a CASUA, spol. s r. o. Zpracovatelem urbanisticko-architektonické studie s názvem „Krajská nemocnice Zlín“ z února 2019 („Studie“) byla společnost atelier-r. Zpracovatel studie byl tedy členem vybraného dodavatele. Další člen sdružení, společnost smart, resp. jeho jednatel Mgr. Martin Šamaj, se podílel na zpracování zadávacích podmínek. Přesto však daná osoba nebyla v zadávací dokumentaci v rozporu s § 36 odst. 4 ZZVZ uvedena. O tom svědčí podle žalobkyně faktury zaslané společností smart zadavateli jako podklad pro uhrazení služeb poskytnutých na základě smlouvy o poskytování služeb „Předprojektová příprava pro realizaci stavby nové nemocnice ve Zlíně – Malenovicích“. Z faktur je zřejmé, že fakturované činnosti se shodují s požadavky na činnost manažerského týmu dle čl. 10.6.2.1. zadávací dokumentace. Dané pochybení porušuje transparentnost zadávacího řízení a svědčí o střetu zájmů. K tomu odkázala na rozhodnutí žalovaného z 8. 10. 2022, č. j. ÚOHS-

31493/2020/512/ŠMr, podle něhož pokud se vybraným dodavatelem stala osoba, která se podílela na vypracování části zadávací dokumentace, lze předpokládat, že měla na znění zadávacích podmínek ekonomický zájem; to představuje střet zájmů ve smyslu § 44 odst. 1 ZZVZ. Na této skutečnosti nic nemění ani fakt, že v nyní řešeném případě byly podány dvě nabídky a členem vybraného dodavatele byly kromě zpracovatele Studie i další společnosti. Zadavatel byl povinen při otevření nabídek posoudit, zda nedošlo ke střetu zájmů ve smyslu § 44 odst. 1 ZZVZ, tím spíš, stanovil-li nepřiměřeně krátkou lhůtu pro podání nabídek. Pokud se žalovaný touto otázkou nezabýval, porušil zásadu zákonnosti vyplývající z § 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu.

8. Primárním důvodem nezákonnosti postupu zadavatele je podle žalobkyně neúplnost podkladů pro zpracování nabídky. Součástí zadávacích podmínek byla Studie, nikoliv však veškeré podklady, na základě kterých byla Studie zpracována. Přestože měl zadavatel k dispozici podrobnější verzi Studie, neučinil ji součástí zadávacích podmínek. Tím vznikl časový a informační náskok zpracovatele Studie ve srovnání s ostatními potenciálními dodavateli. Ještě před zahájením zadávacího řízení měl zpracovatel Studie možnost konzultovat své řešení (návrh na dopracování studie) jak se zadavatelem, tak s budoucími uživateli. Nový dodavatel by se však nejprve po uzavření smlouvy na veřejnou zakázku musel seznámit se všemi dostupnými podklady, aby mohl navrhnout optimální řešení. Důsledkem tohoto postupu bylo, že nejvýhodnější nabídku podalo sdružení, jehož členem je zpracovatel Studie. Žalovaný danou námitku odmítl s tím, že žalobkyně neoznačila žádný z podkladů, který by měl hrát stěžejní roli v časovém a informačním náskoku zpracovatele Studie. K tomu žalobkyně upřesnila, že se jednalo o geodetické zaměření území, požadavky uživatele, investora, studie porovnání nemocnice, podklady od správců sítí, správců dopravní infrastruktury atd.

9. Žalovaný současně úmyslně přehlédl, že žalobkyně již od počátku řízení tvrdila, že součástí podkladů pro vypracování nabídek mělo být vypracované či rozpracované dispoziční řešení, kterým v okamžiku zahájení zadávacího řízení disponoval toliko zpracovatel Studie (resp. vybraný dodavatel). Doba vypracování podrobnější verze Studie totiž byla předmětem hodnocení nabídek. Pokud zpracovatel Studie disponoval podrobnější verzí Studie, kterou měl k dispozici rovněž zadavatel, a současně ji neposkytl všem potencionálním dodavatelům, došlo k deformaci soutěže o veřejnou zakázku a k nezákonnému zvýhodnění jednoho z dodavatelů. Došlo také k porušení § 36 odst. 3 ZZVZ, neboť dodavatelé nebyli schopni učinit si o předmětu plnění veřejné zakázky jednoznačnou představu z důvodu nedostatečnosti poskytnutých podkladů. Otázka poskytnutí všech podkladů byla podstatným aspektem podání konkurenceschopné nabídky. Povinností zpracovatele nové architektonické studie totiž bylo mj. zkontrolovat, zda zadavatelem poskytnuté podklady jsou v pořádku. Neobstojí tak závěr uvedený v bodě 46 napadeného rozhodnutí, že zadávací podmínky byly stanoveny v podrobnostech nezbytných pro účast dodavatelů.

10. Žalobkyně rovněž nesouhlasí se závěrem, že zadavatel neměl k dispozici podrobnější verzi Studie. Tato studie byla zadavateli prezentována a odpovídá cca 80-90 % požadavkům na podrobnější verzi studie. Pokud ji sám zadavatel veřejně prezentoval, nepochybně ji měl k dispozici. Není bez významu, že v nedávné minulosti poskytovaly zadavateli služby související s budoucí výstavbou nové nemocnice další členové vítězného sdružení. Společnost smart poskytovala zadavateli od 29. 11. 2018 do 31. 12. 2019 služby předprojektové přípravy (příprava PR strategie a vytváření souvisejících dokumentů) a služby poradenství v oblasti zdravotnictví. Smlouvu na odborné poradenství měl uzavřenou rovněž Mgr. Šaman, jednatel smart, který vystupoval jako koordinátor a člen řídícího týmu pro projekt nové krajské nemocnice v době, kdy se atelier-r podílel na zpracování Studie. Společnost CASUA od května 2020 zadavateli poskytuje služby týkající se zpracování architektonického konceptu na využití areálu nemocnice ve Zlíně. Časový a informační náskok členů sdružení nemohl být v zadávacím řízení srovnán,

neboť zadavatel jednak neposkytl ostatním dodavatelům veškeré nezbytné podklady, jednak stanovil nepřiměřeně krátkou lhůtu pro podání nabídek.

11. Kritériem hodnocení byla podle čl. 14.1 zadávací dokumentace i lhůta plnění s váhou 30 %, resp. lhůta pro zpracování studie, jejímž předmětem bylo dopracování Studie, s váhou 25 %. Měl-li zpracovatel Studie její podrobnější verzi v době zahájení zadávacího řízení již k dispozici, mohl nabídnout takovou dobu zpracování, které ostatní dodavatelé reálně nemohli konkurovat. Předmětný časový náskok má navíc dopad do ostatních lhůt, které byly předmětem hodnocení nabídek. Žalovaný jasné a průkazné argumenty žalobkyně nevzal v potaz a nekriticky převzal tvrzení zpracovatele Studie. Tím rezignoval na povinnost zjistit skutečný stav bez důvodných pochybností. Sám zadavatel uváděl, že na fotografiích poskytnutých žalobkyní je dispoziční návrh řešení, který je předmětem veřejné zakázky. Tento závěr žalovaný převzal a měl za to, že i pokud by daným návrhem zpracovatel Studie disponoval, jednalo by se pouze o jeden z 20 bodů plnění zakázky. Faktem nicméně je, že zpracování dispozičního řešení představovalo z hlediska jeho pracnosti 80 % plnění veřejné zakázky.

12. Druhým důvodem nezákonnosti zadávacích podmínek byla podle žalobkyně nepřiměřená lhůta pro podání nabídek. Před jejím prodloužením činila tato lhůta pouhých 33 dnů, přestože se jednalo o rozsáhlou veřejnou zakázku. Podle žalovaného byla lhůta přiměřená, neboť více než dvakrát přesahovala zákonné minimum; to činilo podle § 57 odst. 2 písm. a) ZZVZ 15 dnů. Zadavatel v předběžném oznámení ze dne 13. 2. 2019 vymezil předmět veřejné zakázky, nicméně kromě údaje, že cena nebude jediným kritériem, neuvedl žádné detaily. Nebylo sděleno, v jaké hodnotě budou inženýrsko-projektové práce poptávány, jaká bude požadovaná kvalifikace, nebo co se bude hodnotit. Zadávací podmínky byly uveřejněny na profilu zadavatele až 23. 12. 2019 (těsně před Štědrým dnem) a až od tohoto okamžiku se mohli dodavatelé začít reálně připravovat na podání nabídek. Pokud nebyla sdělena předpokládaná hodnota zakázky, nemůže obstát argumentace žalovaného, že dodavatelé mohli z předběžného oznámení seznat, že kvalifikace bude odpovídat rozsahu a složitosti veřejné zakázky. Požadavky zadavatele na skladbu referenčních zakázek, členy týmu nebo kritéria hodnocení z předběžného oznámení nijak nevyplývaly. Sám zadavatel označoval veřejnou zakázku za náročnou a objemově nejvýznamnější v regionu. Tomu měl odpovídat i časový rozsah pro přípravu nabídky.

13. Podle § 36 odst. 5 ZZVZ je zadavatel povinen respektovat nejen minimální zákonnou délku lhůty (§ 57 odst. 2 ZZVZ), ale současně musí posoudit, zda specifika veřejné zakázky neodůvodňují stanovení delší lhůty (viz např. rozhodnutí Úřadu z 7. 2. 2020, č. j. ÚOHS-04397/2020/521/OPi). Zadavatel tak je povinen zohlednit při stanovení zadávací lhůty další okolnosti zadávacího řízení, např. předmět zakázky, její složitost a komplexnost požadavků. Ve lhůtě pro podání nabídek musí být dodavatelé schopni analyzovat zadávací dokumentaci a připravit relevantní a kvalitní nabídku. Sám žalovaný v bodě 66 napadeného rozhodnutí považoval lhůtu pro podání nabídek za hraniční. Tento svůj závěr však relativizoval tím, že vzal v úvahu následné prodloužení lhůty pro podání nabídek. Prodloužení lhůty bylo odůvodněno skutečností, že dne 14. 1. 2020 došlo k vypuštění podmínky ekonomické kvalifikace, kterou zadavatel v rozporu s § 78 odst. 6 ZZVZ původně v nabídce požadoval. Prodloužení lhůty tak nebylo odůvodněno poskytnutím delšího časového úseku pro přípravu nabídek, ale nutností uvést zadávací podmínky do souladu se zákonem. Navíc není pravděpodobné, že by dodavatelé, kteří se po zahájení zadávacího řízení rozhodli nabídku nepodat, pár dní před koncem lhůty kontrolovali, zda zadavatel náhodou lhůtu pro podání nabídek neprodloužil a s přípravou nabídky by započali až po prodloužení lhůty.

14. Ohledně přiměřenosti lhůty provedl žalovaný průzkum trhu, přičemž výsledky obdobného šetření provedeného zadavatelem a žalobkyní odmítl. V prvostupňovém rozhodnutí zmínil, že polovina oslovených dodavatelů považovala lhůtu za přiměřenou. Na tuto skutečnost navázal předseda žalovaného v napadeném rozhodnutí a uzavřel, že lhůta nepřiměřená nebyla. Zadavatel v jím provedeném šetření dospěl ve vyjádření z 10. 8. 2020 k závěru, že lhůta byla přiměřená

pouze pro 44 % dodavatelů. Žalovaný v tomto ohledu podle žalobkyně nezjistil skutkový stav dostatečně, neboť otázku běhu lhůty pro podání nabídek nezasadil do celkového kontextu. Oslovení dodavatelé nebyli upozorněni na skutečnost, že část lhůty spadá do období vánočních svátků. Žalovaný se v dotazech zaměřil pouze na část technické kvalifikace, aniž by současně dodal, že v dané lhůtě bylo nutné předložit i další reference, zejména sestavit rozsáhlý projektový a manažerský tým. Průzkum trhu tak nevedl k úplně a správně zjištěnému skutkového stavu. Závěr o přiměřenosti lhůty k podání nabídek tak neobstojí.

15. Třetí důvod nezákonnosti zadávacích podmínek spatřuje žalobkyně v nepřesném vymezení požadavků na lékařského manažera projektu. Žalovaný v bodě 79 napadeného rozhodnutí neshledal daný požadavek diskriminačním. Nepochopil však argumentaci žalobkyně. Ta primárně namítala, že požadavek na zahraniční praxi nemá žádnou přidanou hodnotu pro zadavatele, neboť může být splněn i výkonem umývání nádobí v zahraniční nemocnici. Relevantním kritériem mohla být lékařská či zdravotnická praxe v zahraničí. Takto však požadavek formulován nebyl a nebylo možné zadávací podmínky v tomto směru vykládat. Pokud by byla doložena zkušenost ze zahraničí např. na pozici plavčíka, musel by zadavatel shledat požadavek na zahraniční praxi jako naplněný. Nejasnost zadávací dokumentace totiž nelze vykládat k tíži účastníka zadávacího řízení (např. 8 Afs 44/2013-29 nebo rozhodnutí Úřadu ze dne 15. 2. 2018, č. j. ÚOHS-S0448/2017/VZ-04718/2018/523/ASo). Zadavatel navíc nedostatečně zdůvodnil smysl požadavku zahraniční praxe lékařského manažera projektu ve vztahu k předmětu veřejné zakázky. Cílem kvalifikačních kritérií je získat dostatečně zkušeného a odborně zdatného dodavatele, který bude schopen plnit veřejnou zakázku v odpovídající kvalitě. Současně však stanovením kvalifikačních kritérií nesmí dojít k neoprávněnému omezení soutěžního prostředí. I stanovení příliš mírného kvalifikačního kritéria lze totiž podle rozhodovací praxe Úřadu chápat jako diskriminační (rozhodnutí Úřadu ze 14.10.2020, č. j. ÚOHS-32263/2020/500/JBě). Vzhledem k tomu, že žalovaný při posouzení dané otázky nezohlednil vlastní rozhodovací praxi, je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné.

16. Za čtvrtý důvod nezákonnosti zadávacích podmínek označila žalobkyně diskriminační požadavek na autorský dozor obsažený v čl. 6.1.1 bod 4 kvalifikační dokumentace. Namítala, že zadavatel neoprávněně spojil požadavky na zkušenost dodavatele s projektovou činností a na zkušenost s výkonem autorského dozoru do jedné referenční zakázky. Žalovaný daný požadavek nepovažoval za diskriminační. Spojení autorského dozoru a projekčních prací považoval žalovaný za obvyklé. S tím však žalobkyně nesouhlasí. Zpracovatel projektové dokumentace totiž nemá objektivní vliv na to, zda zadavatel vyprojektovanou stavbu zahájí či nikoliv. Tím se žalovaný vůbec nezabýval. Posuzoval pouze, zda zadavatel ve vztahu k referenční zakázce stanovil přiměřenou dobu pro její prokázání. Zdůraznil, že kritéria technické kvalifikace musí vyjadřovat objektivně odůvodnitelné požadavky zadavatele a současně musí zajistit způsobilost uchazečů k plnění veřejné zakázky. Současně tato kritéria nesmí být stanovena nepřiměřeně a nesmí omezit dodavatele schopné zakázku realizovat (viz rozhodnutí Úřadu z 24. 10. 2018, č. j. ÚOHS-0372/2018/VZ-31074/2018/53-3/HKu). Vzhledem k tomu, že dodavatelé musí naplňovat nejenom požadavky na zkušenost s projektovou činností, ale současně i s výkonem autorského dozoru v rámci jedné referenční zakázky, jedná se podle žalobkyně o kombinaci kritérií, která je zjevně nepřiměřená velikosti, složitosti a technické náročnosti zakázky (viz rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 28. 4. 2020, č. j. 29 Af 150/2018).

17. Nesprávná je rovněž argumentace žalovaného, že bylo možné mezi reference zařadit i stavbu, která teprve byla zahájena, přestože se na ní autorský dozor prakticky ještě nemusel uplatnit. Tato na první pohled logická úvaha má své mezery. Je založena na nepodložených hypotézách. Je-li do referencí zařazena i stavba, na níž bylo pouze předáno staveniště a zahájeny přípravné práce, nevypovídá to nic o zkušenostech dodavatele s výkonem autorského dozoru. Předmětné kvalifikační kritérium tak zcela postrádá smysl, nesouvisí s předmětem veřejné zakázky a je diskriminační. Za dané situace by zadavatel uznal referenční zakázku, u níž byly stavební práce

zahájeny po dobu jednoho dne, a neuznal by zakázky, u níž budou stavební práce zahájeny např. za týden. Rozsah autorského dozoru na nich je přitom v podstatě totožný.

18. Žalobkyně odkázala na § 152 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), a na skutečnost, že pojem autorský dozor projektanta není ve stavebním zákoně blíže specifikován. Nejsou tedy známy konkrétní náplně činností, odpovědností a povinností projektantů. Vymezení obsahu a četnosti autorského dozoru je značně závislé na smlouvě mezi stavebníkem a projektantem. I pokud by dodavatel disponoval referenční zakázkou, na níž vykonával autorský dozor projektanta, nemusí tento dozor odpovídat výkladu, který danému pojmu přisuzuje zadavatel v čl. 2.1.3.6 smlouvy. Ani v této otázce tak není napadené rozhodnutí správné, navíc je založeno na nedostatečném zjištění skutkového stavu.

19. Pátým důvodem nezákonnosti zadávacích podmínek je nezákonné přenášení požadavku na správnost a úplnost zadávacích podmínek na dodavatele při stanovení rozpočtu. Zadavatel v zadávací dokumentaci uvedl, že účastníci zadávacího řízení jsou povinni ověřit nastavení vzorců, případné absentující vzorce doplnit a ověřit správnost způsobu výpočtů. Žalovaný daný požadavek akceptoval a dovodil z něj, že zadavatel pouze požadoval kontrolu správnosti doplněných údajů do tabulek. Tímto výkladem však žalovaný předmětnou zadávací podmínku dezinterpretoval, navíc postupoval v rozporu s vlastní rozhodovací praxí (viz rozhodnutí ze dne 1. 2. 2019, č. j. ÚOHS-S0465/2018/VZ-03317/2019/541/AHr, potvrzené rozhodnutím z 3. 5. 2019, č. j. ÚOHS-R0037/2019/VZ-12348/2019/321/HBa, nebo rozhodnutí z 18. 9. 2020, č. j. ÚOHS-29298/2020/323/PBl). Pokud by žalovaný zohlednil svoji dosavadní rozhodovací praxi, nemohl by tvrdit, že k přenesení odpovědnosti za zadávací podmínky na dodavatele nedošlo.

20. Za šestý důvod nezákonnosti označila žalobkyně způsob sestavení rozpočtu. Zadavatel totiž stanovil, že účastník zadávacího řízení provede základní kalkulaci cen jednotlivých fází v tabulce I dle základny, kterou si určí v rozmezí minima a maxima a nabídne výši slevy podle svého uvážení. Do tabulek II – IX uvede nabídkovou cenu za příslušný stupeň prací, čímž bude dosaženo toho, že nabídková cenu bude přibližně odpovídat jak ceně po slevě podle tabulky I, tak ceně podle hodinové zúčtovací sazby („HZS“). Nelogičnost sestavení rozpočtu se projevila rovněž u členů manažerského týmu, kde měla být uvedena cena za zadavatelem stanovený počet hodin; ten však nebyl reálný. Žalovaný způsob sestavení rozpočtu nepovažoval za problematický ani přesto, že dodavatelé museli upravit sazby HZS tak, aby vyhověli podmínce, že v tabulkách II až IX budou doplněny HZS pro jednotlivé profesní specialisty a výpočtem podle předpokládaného počtu hodin bude stanovena cena příslušného stupně, která by měla přibližně odpovídat ceně po slevě daného specialisty podle tabulky I. Tím došlo k umělé redukci výše HZS, která neodpovídala skutečným nákladům dodavatele. Podle žalovaného bylo možné ponechat vysvětlení pojmu „přibližně“ dle dané zadávací podmínky až na dobu případného sporu zadavatele s dodavatelem. S tím žalobkyně nesouhlasí. Otázka výkladu daného pojmu byla totiž řešena v odpovědi č. 116 ve vysvětlení zadávací dokumentace z 28. 2. 2020. Z ní plyne, že částky zmíněné v tabulkách nemusí být zcela nutně shodné, ale mohou se lišit v řádech jednotek procent. Tím došlo k nátlaku na úpravu HZS mimo reálné náklady.

21. Danou námitku žalobkyně demonstrovala na příkladu. Při stanovení základny 300 milionů Kč v tabulce I vychází cena studie automaticky na 25,5 milionů Kč. Následně má dojít ke stanovení cen jednotlivých stupňů projektové dokumentace v tabulkách II – IX podle HZS. Dodavatel může doplnit pouze HZS a do ničeho jiného nesmí zasahovat. Při zachování reálných hodinových sazeb dle požadované odbornosti však vyjde cena téže studie na cca 75 milionů Kč. Mají-li se obě hodnoty v tabulkách přibližně rovnat, musí dodavatel v tabulce I poskytnout přirážku ve výši 300 % nebo v tabulce II snížit HZS o dvě třetiny. Aby mohl dodavatel stanovit výslednou nabídkovou cenu, musí manipulovat s výší HZS v rámci tabulky II nebo manipulovat se slevami a přirážkami v tabulce I. Jiným způsobem nemůže vyhovět předmětné zadávací podmínce. Takový způsob stanovení nabídkové ceny považuje žalobkyně za nepřijatelný, neboť zasahuje do obchodní politiky každého dodavatele. Navíc dle uměle snížených HZS může

zadavatel posuzovat mimořádně nízkou nabídkovou cenu či fakturovat vícepráce či méněpráce. HZS jsou v rozpočtu hluboce pod jejich současnou obvyklou hodnotou na trhu práce, naopak předpokládaný počet hodin je v zadávací dokumentaci vysoce nadhodnocen. I přestože jde o složitou problematiku, měl se žalovaný touto námitkou důkladněji zabývat a dovodit nezákonnost způsobu stanovení rozpočtu.

22. Konečně sedmým důvodem nezákonnosti je podle žalobkyně nedostatečná podrobnost dokumentace ve vztahu k požadavkům na manažerský tým ve fázích projektování, výstavby a zprovoznění. Ani u jedné z činností není zřejmá kvantifikace a rozsah požadovaných služeb. Žalovaný odkázal na část 10.6.2.3 zadávacích podmínek, kde zadavatel v bodě VII popsal, jaké činnosti bude manažerský tým zajišťovat, a odkázal na rozpočet, který obsahuje předpokládaný počet hodin plnění. Podle žalovaného je ze zadávacích podmínek zřejmé, jaké činnosti se od manažerského týmu očekávají. Žalobkyně však s hodnocením žalovaného nesouhlasí. Poukázala na rozhodnutí Úřadu z 21. 1. 2019, sp. zn. ÚOHS-S0493/2018/VZ, z něhož plyne, že není přípustné, aby dodavatelé byli nuceni přistoupit na riziko prostého odhadu, neboť to by způsobilo vzájemnou neporovnatelnost nabídek. Podle § 36 odst. 1 ZZVZ musí být zadávací podmínky stanoveny tak, aby nevytvářely neodůvodněné překážky soutěže. Danou skutečností se žalovaný nezabýval, což způsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.

23. Žalobkyně z popsaných důvodů navrhla, aby soud napadené rozhodnutí předsedy žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

24. Žalovaný ve vyjádření k žalobě nejprve upozornil, že po skončení správního řízení zadavatel zrušil předmětné zadávací řízení. To vyplývá ze zprávy zadavatele z 11. 2. 2021 zveřejněné na portálu zadavatele. Po marném uplynutí lhůty k podání námitek proti zrušení zadávacího řízení bude zadávací řízení ukončeno dle § 51 odst. 2 ZZVZ. Poté již žalovaný není oprávněn ve správním řízení meritorně rozhodnout a je povinen řízení zastavit podle § 257 písm. g) ZZVZ. Požadavek žalobkyně na zrušení zadávacího řízení tak byl fakticky již uspokojen.

25. K vadám v označení částí zadávací dokumentace a ke střetu zájmů žalovaný poznamenal, že se tímto okruhem námitek nezabýval, neboť nebyly obsaženy v podaném návrhu. Žalobkyně je nevznesla ani v podaném rozkladu. Předmětné pochybení tak nebylo předmětem správního řízení a žalovaný neměl oprávnění daný okruh námitek v řízení jakkoli zohledňovat. Daná námitka tak je vyloučena ze soudního přezkumu.

26. Námitkou neúplnosti podkladů pro zpracování nabídky se žalovaný podrobně zabýval v předcházejícím správním řízení. K neposkytnutí podkladů pro zpracování Studie zopakoval, že je pouze na úvaze zadavatele, které podklady vtělí do zadávacích podmínek. Nese totiž za výslednou podobu dokumentace odpovědnost. Je nepřípadné, že by neúplnost podkladů dodavatelům bránila zkontrolovat správnost Studie a navrhnout optimální řešení. Jak bylo uvedeno v napadeném rozhodnutí, situace by byla jiná, pokud by součástí nabídky mělo být zpracování konkrétních návrhů projektové dokumentace a podkladová data by absentovala. Žádost o poskytnutí podkladů by dodavatel mohl vznést při zpracování projektové dokumentace vzešlé z posuzovaného zadávacího řízení. Pro zpracování nabídek však předmětné podklady nutné nebyly. Studie umožňovala základní přehled o předpokládaném rozsahu a podmínkách realizace veřejné zakázky. Její funkce byla informativní. Žalobkyně navíc neuvádí, jaké údaje absentovaly, aby bylo možné podat porovnatelnou nabídku na projekční práce. Kvalitu Studie přitom žalobkyně nezpochybnila. Zadavateli tak nebylo možné vytýkat neúplnost zadávací dokumentace.

27. Totéž platí podle žalovaného pro rozpracované dispoziční řešení, které bylo předloženo k rozkladu. Ani tyto podklady nebyl zadavatel povinen zahrnout do zadávací dokumentace. Není zřejmé, jak by hrubý návrh dispozic některých objektů pomohl dodavatelům zpracovat cenovou

nabídku na rozsáhlou projektovou dokumentaci. Vysvětlení zadavatele, že on sám podrobnější verzí Studie nedisponuje, považoval žalovaný za uvěřitelné. Určitými dokumenty disponovala toliko lékařská rada, přičemž tyto dokumenty byly použity k propagaci záměru. Ani smlouva o dílo z 15. 10. 2018 uzavřená mezi zadavatelem a zpracovatelem Studie s vypracováním dispozičního řešení nepočítala. Žalovaný tak neshledal důvod, pro který by absence rozpracovaného řešení v zadávací dokumentaci bránila podání porovnatelných cenových nabídek do veřejné zakázky.

28. Není pravdou, že by měl zpracovatel Studie před ostatními dodavateli informační náskok. Studie byla zpracována na základě smlouvy o dílo z 15. 10. 2018, jejímž předmětem byl urbanistický koncept řešeného území, funkční uspořádání řešeného území (širší vztahy), řešení dopravní infrastruktury, napojení na technickou infrastrukturu, obecné hmotové řešení navržených objektů, koordinační situace (zákres v katastru nemovitostí), koncepce okolní zeleně, bilance ploch, 3D vizualizace, koncepční zapojení dalších profesí, objasnění všech souvislostí, shromáždění informací o staveništi a specifikace předpokládaných podkladů. Cena byla sjednána na 1,9 milionů Kč v režimu zakázky malého rozsahu. Dopracování Studie a návrh vnitřního uspořádání byl předmětem plnění nynější zakázky. Ve fázi dopracování studie (ST) požadoval zadavatel splnit cca 20 bodů, přičemž jedním z nich bylo i podrobné vnitřní uspořádání všech navržených objektů (viz příloha č. 2 smlouvy o dílo). Ve fázi ST (což byla jedna z devíti fází projektové dokumentace) tak bylo požadováno komplexní plnění, které nebylo předmětem veřejné zakázky na zpracování Studie. Z tabulky č. 1 obsahující kalkulaci ceny plyne, že zadavatel na fázi ST předpokládal 8,5 % nákladů, což z předpokládané hodnoty zakázky činilo cca 24 milionů Kč. Je tak zřejmé, že Studie svým rozsahem i cenou představovala pouze jakýsi úvod, zatímco těžiště práce bylo zahrnuto do posuzované veřejné zakázky. Autor studie tak disponoval pouze přirozeným náskokem zpracovatele Studie. Navíc z podaných nabídek plyne, že první i druhá nabídka navrhla shodnou lhůtu pro dopracování studie (12 měsíců). Náskok zpracovatele Studie se tedy nijak reálně neprojevil.

29. Námitka nepřiměřené lhůty pro podání nabídek byla vypořádána v napadeném rozhodnutí. Za dostatečnou lhůtu lze považovat lhůtu zákonnou, která podle § 57 odst. 2 písm. a) ZZVZ byla 15 dnů. Lhůta pro podání nabídek činila 33 kalendářních dnů a následně byla prodloužena o dalších 35 dnů. Původní délka lhůty tak byla dvojnásobná oproti zákonem požadovanému minimu. Vzhledem k tomu, že její část připadla na období vánočních svátků a že se jednalo o zakázku rozsáhlou, pojal žalovaný o její přiměřenosti pochyby, proto provedl průzkum trhu. Obdobný průzkum učinil rovněž zadavatel a navrhovatel. Žalovaný považoval za relevantní odpovědi na jeho dotaz, neboť v jeho zadání byly uvedeny konkrétní údaje o datu uveřejnění zadávacího řízení. Hodnocením průzkumu se žalovaný zabýval v bodě 70 rozhodnutí. Byly zohledněny veškeré skutkové okolnosti, tj. fakt, že třetina dodavatelů považovala lhůtu za přiměřenou, ale rovněž následné prodloužení lhůty. Prodlužování lhůt je v praxi časté a lze jej očekávat u složitých zakázek, u nichž v důsledku dotazů dochází ke změně zadávacích podmínek. Žalobkyní zmiňované rozhodnutí č. j. ÚOHS-04397/2020/521/OPi se nezabývalo prodloužením lhůty pro podání nabídek, ale posouzením reálnosti termínu plnění konkrétní smlouvy.

30. Podmínkami pro praxi lékařského manažera projektu se žalovaný zabýval v bodech 74-81 napadeného rozhodnutí. Osoba lékařského manažera měla splňovat VŠ vzdělání magisterského typu v oboru lékař, odbornou praxi 10 let a zkušenosti ze zahraničí (např. stáž v zahraniční nemocnici v délce trvání min. 3 měsíce). Žalovaný je přesvědčen, že z kontextu požadavků na danou osobu je zřejmé, že zadavatel požadoval, aby osoba lékařského manažera měla medicínskou zahraniční zkušenost. Tato podmínka byla jednoznačně navázána na předmět plnění veřejné zakázky a na to, co zadavatel od lékařského manažera projektu očekával. Pokud lze nalézt výklad zadávací podmínky, který je s ohledem na charakter poptávaného plnění logický, nevzniká prostor pro pochybení zadavatele. Adresáty zadávacích podmínek jsou

dodavatelé, u nichž lze předpokládat určité penzum odborných znalostí a zkušeností. Stejně tak lze očekávat, že při výkladu zadávacích podmínek budou postupovat logicky. Právě obecné vymezení požadavku na zahraniční praxi dávalo uchazečům velký prostor pro volbu, jakou osobu se zahraniční praxí na danou pozici zvolí. Žalobkyní zmiňované rozhodnutí Úřadu se týkalo požadavku na stavbyvedoucího, u něhož nebyl specifikován požadavek na druh vysokoškolského vzdělání. Taková situace však v nynějším případě nenastala, neboť zadavatel své požadavky na osobu lékařského manažera projektu vztáhl k předmětu plnění dané zakázky.

31. Akceptovat nelze ani tvrzený diskriminační požadavek na autorský dozor. Žalovaný k této námitce provedl šetření, jehož výsledky zachytil v bodech 69–89 prvostupňového rozhodnutí. Od ČKAIT, VUT, ČVUT a dodavatelů zjistil, že dozor autora projektu nad výstavbou je zcela běžný. Je-li standardem, že autorský dozor vykonává sám autor projektové dokumentace, nelze požadavek zadavatele považovat za diskriminační. Referenční zakázka, kterou zadavatel k autorskému dozoru požadoval, se svou hodnotou pohybuje o řád níž, než byla hodnota posuzované zakázky. Ani z tohoto pohledu tak nešlo o požadavek nepřiměřený. Navíc bylo umožněno předložit reference za posledních sedm let před zahájením zadávacího řízení s tím, že autorský dozor musel být v této lhůtě minimálně zahájen. I tímto prodloužením lhůty nad rámec zákona byl požadavek zadavatele zmírněn. Ani možnost zahrnout do referencí stavbu, u níž autorský dozor trval pouze 1 den, není nestandardní. Mělo-li ke dni zahájení zadávacího řízení dojít alespoň k zahájení autorského dozoru, lze předpokládat, že během zadávacího řízení získá dodavatel požadované zkušenosti. Ani smluvní požadavky zadavatele na autorský dozor nijak nevybočovaly z obvyklé činnosti autorského dozoru (k tomu viz stanovisko ČKAIT).

32. Podle žalovaného neobstojí ani námitka nezákonného přenášení odpovědnosti na dodavatele. Žalobkyně využívá toho, že zadavatel nezamkl editovatelný rozpočet vložený do zadávacích podmínek. Tento drobný nedostatek zveličuje a dovádí do absurdna. Zadavatel v čl. 13.4 uvedl, že dodavatel je povinen ověřit nastavení vzorců. V dotazu č. 111 doplnil, že vzorce jsou nastaveny a překontrolovány. Dodavatelé je tak měli ověřit ve vlastním zájmu, neboť rozpočet představoval stanovení nabídkové ceny, která nemůže být měněna. Nejedná se o postup ideální, nicméně neuzamknuté vzorce nejsou důvodem pro zrušení zadávacího řízení. Nejednalo se o přenášení odpovědnosti za zadávací podmínky na dodavatele, ale pouze o upozornění na povinnost dodavatelů přistoupit ke zpracování nabídky s řádnou péčí. Žalobkyní zmiňovaná rozhodnutí Úřadu na věc nedopadají. Rozhodnutí z 18. 9. 2020 se týkalo vnitřního rozporu zadávací dokumentace a rozhodnutí z 3. 5. 2019 řešilo situaci, kdy zadavatel neidentifikoval, zda je pro účely stanovení nabídkové ceny rozhodná projektová dokumentace nebo výkaz výměr. Oproti tomu v nyní projednávané věci zadavatel žádné úpravy či doplnění vzorců nepožadoval, ani nestanovil rozporné pokyny ke způsobu jejich vyplnění.

33. Námitkami ohledně nezákonnosti nastavení rozpočtů se žalovaný zabýval v bodech 111-120 napadeného rozhodnutí. Způsob stanovení nabídkové ceny zadavatelem je podle žalovaného komplikovaný, nicméně přezkoumatelný a jednoznačný. Způsob i důvody rozvržení rozpočtu vysvětlil zadavatel v rozhodnutí o námitkách z 20. 3. 2020 a žalovaný je považuje za logické. Na žalobkyní zmíněný příklad nelze reagovat, neboť ta nijak neuvádí, co považuje za reálnou cenu, případně proč nelze zvýšit základnu pro výpočet v tabulce I, aby výsledná cena odpovídala cenové hladině. Ohledně vysvětlení neurčitého pojmu „přibližně“ žalovaný setrval na své dosavadní argumentaci, že jeho výklad lze ponechat až na řešení konkrétní situace v budoucnu. Argumentace o tlaku zadavatele na úpravu HZS je nepodložená. Sazba vychází z kalkulačky ČKAIT, která umožňuje stanovit pro stavbu konkrétních parametrů průměrnou časovou i finanční náročnost. Z vyjádření žalobkyně není zřejmé, jaké HZS by odpovídaly realitě. Podle žalovaného je nutno vnímat, že uchazeč o veřejnou zakázku měl značný prostor pro úpravu tabulky (nastavením základny pro výpočet kalkulace z investičních nákladů, prostřednictvím slev a přirážek z ceny atd.) tak, aby jeho cenotvorbě více odpovídala. K argumentu nereálného počtu hodin pro jednotlivé profese lze poznamenat, že u stavby v hodnotě 6 miliard Kč je zřejmé, že

předpokládaný počet hodin nevykoná jedna osoba v jednotlivé profesi. Zadavatel tedy pracuje s předpokládanou normou spotřeby času bez ohledu na to, kolik osob bude práci skutečně vykonávat. Současně predikuje časovou dotaci pro zpracování určitého stupně projektové dokumentace. Takový postup je podle žalovaného korektní a předvídatelný. Z odpovědi na dotaz č. 77 je zřejmé, že zadavatel se uchazeče snažil vést k tomu, aby si kalkulačkou ČKAIT provedli vlastní kalkulaci nabídkové ceny, čímž by získali informace dle požadavků zadavatele. Způsob stanovení ceny tak nebyl nezákonný.

34. Za nedůvodnou označil žalovaný rovněž argumentaci ohledně nedostatečné podrobnosti dokumentace ve vztahu l poradenství ve věcech public relations a marketingu projektu (viz body 124-131 napadeného rozhodnutí). Zadavatel v bodu 10.6.2.3. zadávacích podmínek požadoval sestavení manažerského týmu, přičemž předpokládaný rozsah plnění pro jednotlivé členy týmu specifikoval v rozpočtu. Zadavatel nemusel mít při zadávání veřejné zakázky přesnou představu o rozsahu poptávaných činností, zvláště v oblasti, kde bude mít velký vliv na rozsah plnění aktivita třetích osob. V registru smluv a z popisu činností nsp.cz bylo ověřeno, že popis činností v rámci PR a marketingu projektu v zadávací dokumentaci je zcela běžný. Předmět obdobných smluv bývá vymezen velmi rámcově, přičemž podnikatelské riziko dodavatele je snižováno tím, že činnost je odměňována hodinovou sazbou. Žalobkyní zmiňované rozhodnutí Úřadu z 21. 1. 2019 není přiléhavé, neboť v dané věci požadoval zadavatel provedení údržby, mezi kterou spadaly rozličné práce různých úrovní kvalifikace, u nichž se přirozeně lišila i hodinová sazba. V nynějším případě se však jednalo o činnosti stejného druhu, u nichž je navíc vágní vymezení předmětu plnění naprosto běžné.

35. Žalovaný tak navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Osoba zúčastněná na řízení a replika žalobkyně

36. Do řízení se dne 11. 3. 2021 přihlásil zadavatel jako osoba zúčastněná. K věci samé se nevyjádřil.

37. Žalobkyně v replice ze dne 20. 8. 2021 vysvětlila, že přestože bylo zadávací řízení zrušeno, trvá její právní zájem na tom, aby soud přezkoumal zákonnost postupu žalovaného. Nesouhlasí s argumentací žalovaného o informačním charakteru Studie a o volbě zadavatele, které podklady učiní součástí nabídky. Pro sestavení úplné a konkurenceschopné nabídky bylo nutné zajistit, aby dodavatelé měli k dispozici veškeré údaje vstupující do cenotvorby. Zadavatel součástí nabídky neučinil výstup smluvních vztahů týkajících se konzultační a poradenské činnosti, resp. předprojektové přípravy. Čím více relevantních informací by dodavatelé měli, tím kvalifikovaněji by sestavili nabídkovou cenu. Dalším podkladem, který měl být poskytnut, byly podklady, které vybraný dodavatel představil zadavateli na schůzce (fotografie poskytnuté žalobkyní v rozkladovém řízení). Dle žalovaného nebyl autor Studie povinen tyto podklady vytvářet. Je tedy otázkou, proč atelier-r tento podklad vytvořil, tím spíše, je-li daný poklad shodou okolností součástí plnění veřejné zakázky. Z porovnání podaných nabídek je zřejmé, že vybraný dodavatel díky svému informačnímu náskoku byl schopen nabídnout kratší lhůtu pro plnění, což výrazným způsobem přispělo k jeho vítězství. Argumentaci, že se informační náskok zpracovatele Studie neprojevil, nelze přisvědčit. Náskok se projevil ve vztahu k dalším částem plnění a hodnoceným lhůtám, nikoliv ve lhůtě pro zpracování studie. Byla-li lhůta k plnění jedním ze čtyř hodnotících kritérií s váhou 30 %, byla neposkytnutím potřebných podkladů všem dodavatelům porušena zásada transparentnosti a došlo ke zvýhodnění zpracovatele Studie. Nesprávná je rovněž argumentace o přiměřenosti lhůty pro podání nabídek. Žalovaný přehlíží, že zadavatel je povinen při stanovení délky lhůty plnění přihlédnout k rozsahu a složitosti předmětu veřejné zakázky a zohlednit rovněž složitost přípravy nabídky. Setrvává rovněž na tom, že podmínku zahraniční praxe lékařského manažera projektu nelze vztahovat jen na medicínskou zahraniční zkušenost. K tomu poukázala na rozdílnost vymezení zcela konkrétních podmínek u osoby vedoucího projektového týmu (HIP), u něhož bylo požadováno doložení referenční zakázky na zpracování projektové dokumentace stavby zdravotnického zařízení, která byla blíže definována. Ohledně

námitky nezákonného způsobu stanovení ceny doplnil, že cena stavby se v praxi počítá přes m^3 stavby; ty se následně násobí jednotkovou cenou podle zvoleného systému oceňování staveb. Zadavatel však v zadávací dokumentaci uvedený výpočet neposkytl, ale uvedl pouze konečnou cenu stavby. Žalobkyně se tak jen může domýšlet, co bylo skutečným důvodem. Žalobkyně ověřila, že aby byla dodržena finální cena stavby dle vzorce zadavatele, bylo by nutné kalkulovat podstatně vyšší ceny HZS než ty, s nimiž kalkuloval zadavatel. To svědčí o nesprávnosti stanovení nabídkové ceny. Lze předpokládat, že předmětný výpočet pro zadavatele realizoval některý z členů vybraného dodavatele, který mohl vědět, jaká je reálná hodnota stavby; tomu mohl přizpůsobit nabídkovou cenu a stát se vybraným dodavatelem.

V. Ústní jednání

38. Při ústním jednání dne 14. 12. 2022 účastníci řízení setrvali na svých stanoviscích obsažených v předchozích písemných podáních.

39. Zástupkyně žalobkyně poukázala na neúplnost podkladů poskytnutých zájemcům o účast v zadávacím řízení. Součástí zadávacích podmínek byla Studie, nikoliv však její vstupní podklady. Existují rovněž indicie, že existovala podrobnější studie obsahující dispoziční řešení, nicméně ani ta dodavatelům nebyla poskytnuta, přestože jedním z hodnotících kritérií byla lhůta k plnění. Dále upozornila na nepřiměřenost lhůty pro podání nabídek. V předběžném oznámení nebyly žádné informace o potřebných kvalifikacích, navíc zadávací řízení bylo zahájeno před vánočními svátky. Nesprávnost zadávacích podmínek plyne rovněž z požadavku zahraniční praxe lékařského manažera, který nebyl podmíněn lékařskou oblastí praxe. Pochybení spatřuje rovněž v nezákonném sloučení referencí na projektovou dokumentaci a autorský dozor do jedné referenční zakázky. Způsob nastavení rozpočtů vedl k přenášení odpovědnosti ze zadavatele na dodavatele. Dostatečně nebyly vymezeny ani činnosti PR týmu. Žalobkyně měla zájem účastnit se zadávacího řízení, nicméně s ohledem na krátkou zadávací lhůtu a požadované reference se nemohla zadávacího řízení zúčastnit.

40. Zástupkyně žalovaného odkázala na rozhodnutí správních orgánů obou stupňů a na vyjádření k žalobě. Dodala, že je snadné zpochybnit zadávací podmínky, požaduje-li zadavatel něco speciálního. Výhrady žalobkyně nebyly vztaženy k její konkrétní situaci. I návrh byl formulován zcela obecně, bez vazby na aktuální poměry žalobkyně.

41. Dokazování prováděno nebylo, neboť listinami založenými ve správním spise se ve správním soudnictví dokazování neprovádí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117). Předchozí spolupráce společností atelier-r a smart healthcare solutions, resp. jejího jednatele pana Šamaje se zadavatelem na konzultační činnosti a přípravě veřejné zakázky byly účastníky označeny za nesporné (§ 120 odst. 3 o. s. ř.).

VI. Posouzení věci soudem

42. Soud dospěl k závěru, že **žaloba je důvodná**.

43. Nejprve se soud věnoval námitce nepřiměřenosti délky zadávací lhůty [VI. A) rozsudku], poté se věnoval námitce neúplnosti podkladů [VI. B) rozsudku]. Dále hodnotil zákonnost kvalifikačních požadavků na zpracování projektové dokumentace a autorský dozor a na zahraniční praxi lékařského manažera projektu [VI. C) rozsudku]. Poté se vyjádřil k přenášení povinností na dodavatele a ke způsobu stanovení nabídkové ceny [VI. D) rozsudku] a k úplnosti podkladů ohledně vymezení činností týmu public relations a marketingu [VI. E) rozsudku].

VI. A) K námitce nepřiměřenosti lhůty pro podání nabídek

44. Žalobkyně namítala nepřiměřenost zadávací lhůty. Upozorňovala na skutečnost, že přestože bylo zadavatelem vydáno předběžné oznámení, nebyla v něm nijak specifikována hodnota veřejné

zakázky. Za takové situace se žalobkyně nemohla začít připravovat na podání nabídky, neboť až ze zadávacích podmínek byla zřejmá předpokládaná hodnota nabídky a požadované reference.

45. Z § 6 odst. 1 ZZVZ plyne, že *zadavatel při postupu podle tohoto zákona musí dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti.*

46. Podle § 36 odst. 5 ZZVZ *je zadavatel oprávněn stanovit lhůty potřebné k průběhu zadávacího řízení. Délka lhůt musí být stanovena tak, aby byla zajištěna přiměřená doba pro vyžadované úkony dodavatelů.*

47. Podle § 57 odst. 1, věta první, ZZVZ *zadavatel stanoví lhůtu pro podání nabídek v otevřeném řízení na nejméně 30 dnů od zahájení zadávacího řízení.* Z odst. 2 písm. a) dále plyne, že *lhůta pro podání nabídek může být u veřejných zakázek na dodávky nebo veřejných zakázek na služby zkrácena tak, aby činila nejméně 15 dnů, jestliže zadavatel uveřejnil předběžné oznámení, které bylo odesláno k uveřejnění nejméně 35 dnů a nejvýše 12 měsíců přede dnem, kdy bylo odesláno oznámení o zahájení zadávacího řízení.*

48. Zadavatel v předmětném případě uveřejnil dne 13. 2019 ve Věstníku veřejných zakázek předběžné oznámení. V něm bylo uvedeno, že předmětem veřejné zakázky je dodávka inženýrsko-projektových prací. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky v předběžném oznámení nebyla uvedena. Vyplývalo z něj však, že dílo spočívá *„zejména v zabezpečení vstupních podkladů, zpracování dokumentace pro zjišťovací řízení EIA, zpracování dokumentace pro umístění stavby (územní povolení/DUR), dokumentace pro stavební povolení (DSP), zpracování dokumentace pro provádění stavby, identifikace místností (tzv. Knihy místností); soupis prací s výkazem výměr, zpracování dokumentace pro výběr interiérového vybavení, spolupráci při výběru GD, výkon autorského dozoru“.* Oznámení o zahájení zadávacího řízení uveřejnil zadavatel ve Věstníku veřejných zakázek dne 23. 12. 2019, přičemž lhůtu pro podání nabídek stanovil do 21. 1. 2020; délka lhůty pro podání nabídek tak činila 33 kalendářních dnů. Následně byla tato lhůta prodlužována až do 6. 3. 2020.

49. Žalovaný se přiměřeností délky lhůty pro podání nabídek zabýval v bodech 228 až 253 prvostupňového rozhodnutí. Nejprve shrnul, že podle § 57 odst. 1 ZZVZ činí lhůta pro podání nabídek v otevřeném řízení minimálně 30 dnů. Vzhledem k tomu, že zadavatel uveřejnil dne 13. 2. 2019 ve Věstníku veřejných zakázek předběžné oznámení, činila zákonná minimální lhůta pro podání nabídek 15 dnů (viz bod 231 prvostupňového rozhodnutí). Přesto však žalovaný nepovažoval bez dalšího lhůtu za přiměřenou. Hodnotil rovněž, zda zadavatelem stanovená lhůta dostatečně reflektuje skutkové okolnosti předmětné veřejné zakázky a je v souladu se zásadou přiměřenosti. Za tímto účelem provedl Úřad šetření, z jehož výsledků dovodil, že více než 2/3 dodavatelů, kteří se k délce lhůty vyjádřili, považuje lhůtu pro podání nabídek za přiměřenou (viz bod 249 prvostupňového rozhodnutí). Dále zohlednil rovněž fakt, že lhůta byla zadavatelem dále prodlužována. Uzavřel proto, že zásada přiměřenosti byla při stanovení lhůty pro podání nabídek dodržena.

50. Předseda žalovaného v řízení o rozkladu v bodech 61–71 doplnil, že příprava nabídek, obstarání podkladů a sjednání smluvních partnerů k plnění a prokázání kvalifikace mohl být proces náročný. Z předběžného oznámení však bylo zřejmé, že zpracování projektové dokumentace bude zadáváno jako velký celek zahrnující všechny stupně projektové dokumentace, zpracování EIA, výkon autorského dozoru a jiné činnosti. Vzhledem k tomu, že z tisku byl objem předpokládaných investic známý již v polovině roku 2019, bylo možné očekávat, že bude vyžadována kvalifikace adekvátní rozsahu plnění, a to jak co do objemu, tak co do předmětu plnění dané zakázky. Přestože obecně ani předseda žalovaného k pozdějšímu prodlužování lhůt nepřihlíží, v nynějším případě bylo zohledněno, že dne 14. 1. 2020 byli dodavatelé konfrontováni s novou lhůtou pro podání nabídek v délce 35 dnů. Zmínil rovněž šetření provedené Úřadem, zadavatelem i žalobkyní. Z jeho výsledků vyplynulo, že 1/3 dodavatelů považovala lhůtu za přiměřenou a ¼ za nepřiměřenou; zbytek se vyjádřil nejasně. Z hlediska výsledku však předseda žalovaného považoval za významné odpovědi pouze na dotaz rozeslaný Úřadem, neboť jen ten podle něj obsahoval relevantní údaje pro posouzení délky lhůty. V něm polovina dodavatelů

označila lhůtu za přiměřenou (bod 70 napadeného rozhodnutí). Za takové situace považoval předseda žalovaného lhůtu pro podání nabídek za přiměřenou.

51. Soud k tomu nejprve v obecné rovině uvádí, že zásada přiměřenosti zakotvená v § 6 odst. 1 ZZVZ se uplatní rovněž při vymezení lhůt v zadávacím řízení, jak vyplývá z § 36 odst. 5 ZZVZ. V případě lhůty pro podání nabídky nelze za přiměřenou bez dalšího považovat lhůtu odpovídající zákonu. Přiměřenou bude taková lhůta, která je z pohledu dodavatele coby odborně způsobilého profesionála dostatečná k přípravě nabídky do dané veřejné nabídky (tj. lhůta postačující ke zpracování návrhu smlouvy, odpovědnému ocenění předmětu plnění veřejné zakázky, obstarání podkladů potřebných pro prokázání kritérií technické kvalifikace či pro zpracování dalších dokumentů požadovaných zadavatelem). Je třeba vzít v potaz, že *„v průběhu stanovené lhůty jsou potenciální dodavatelé povinni vytvořit a zkompletovat celou nabídku, kdy tento proces zahrnuje mj. i opatření si dokumentů týkajících se prokázání splnění kvalifikace, případně vést jednání s partnery, s jejichž pomocí bude možno nabídku podat."* Důležitý je rovněž fakt, že *„se po administrativní stránce jedná nepopiratelně o nikoliv jednoduchý proces, a to vzhledem k tomu, že do nabídky musí být začleněna celá řada dokumentů, pro jejichž zpracování je v některých případech nutná určitá časová příprava dodavatele, a to ať už se jedná o zpracování cenotvorby nabídky (např. ocenění výkazu výměr), nebo o získání určitých dokumentů týkajících se příslušných kritérií hodnocení. Nabídka tak ve výsledku obsahuje značné penzum dokumentů, jejichž vytvoření (vyplnění), popř. obstarání, je pro účely její tvorby a kompletace nezbytné zajistit, což vyžaduje určitý čas"* (viz rozhodnutí Úřadu ze 4. 3. 2021, č. j. ÚOHS-08100/2021/500/AIv). Přiměřenou lhůtou pro podání nabídek ve smyslu § 36 odst. 5 ZZVZ tak je lhůta odpovídající zákonu, která současně respektuje specifika zadávacího řízení, zejm. rozsah a složitost předmětu plnění veřejné zakázky a časovou náročnost zpracování a kompletace nabídky (včetně časového prostoru pro odpovědnou cenotvorbu a obstarání relevantních dokumentů).

52. Soud souhlasí se žalovaným, že přestože zákonná lhůta pro podání nabídek činila 15 dnů [§ 57 odst. 1 ve spojení s odst. 2 písm. a) ZZVZ], s ohledem na rozsah a složitost předmětu veřejné zakázky by tato lhůta neobstála z hlediska přiměřenosti. Zadavatelem stanovenou lhůtu 33 dnů pro podání nabídek považuje soud (obdobně jako žalovaný) za hraniční, zejména přihlédne-li ke skutečnosti, že zadávací řízení bylo zahájeno 23. 12. (tj. těsně před Vánocemi, kdy lze standardně předpokládat čerpání dovolených), a k rozsáhlosti (složitosti) veřejné zakázky. Zásadní je rovněž zohlednit, do jaké míry se mohli dodavatelé na podání nabídek do veřejné zakázky na základě textu předběžného oznámení připravit. Předběžné oznámení uvádělo, že předmětem veřejné zakázky bude dodávka inženýrsko-projektových prací na investiční akci "Nová krajský Baťova nemocnice – Zlín-Malenovice". Z textu tohoto oznámení (viz bod 71 výše) nicméně nevyplývalo, že by součástí veřejné zakázky měly být i služby z jiného oboru (manažerský tým či služby z oblasti public relations) netýkající se projekčních prací. Ani při náležité přípravě tak dodavatelé zabývající se projekční činností nemohli rozumně předpokládat, že budou muset část předmětu plnění veřejné zakázky zajišťovat subdodavatelsky, na což by se mohli připravit zahájením jednání s případnými obchodními partnery za účelem obstarání potřebných referencí. Jak dokládají nabídky podané do veřejné zakázky, spojení více druhů služeb do jedné zakázky ostatně mělo za následek nutnost sloučení dodavatelů do sdružení za účelem podání společné nabídky. Na tuto skutečnost ostatně upozorňovala žalobkyně již ve vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 2. 7. 2020, k němuž přikládala apel k zastavení výběrového řízení zpracovaný zastupitelem kraje Ing. Michalem Dvouletým prezentovaný na zastupitelstvu Zlínského kraje dne 4. 5. 2020 nebo vlastní průzkum trhu, z něhož vyplývalo, že dodavatelé zabývající se projekčními službami nemívají mezi svými zaměstnanci osoby splňující kritéria manažerského týmu a ty by musely zajišťovat subdodavatelsky. Žalovaný však podle soudu tyto skutečnosti při posuzování přiměřenosti lhůty náležitě nezohlednil.

53. Přestože žalovaný považoval lhůtu pro podání nabídek za hraniční, dovodil ve výsledku její přiměřenost z toho, že zadavatel následně tuto lhůtu dále prodloužil a rovněž na základě

výsledku provedeného šetření. Soud je přesvědčen, že dané okolnosti k závěru o přiměřenosti lhůty pro podání nabídek vést nemohly.

54. Jak žalovaný sám v napadeném rozhodnutí zmiňoval, standardně k následnému prodlužování lhůt při posuzování jejich přiměřenosti nepřihlíží. V nynějším případě nicméně v případě hraničního případu zohlednil i tuto skutečnost. Soud je však přesvědčen, že přestože k prodlužování lhůt docházelo v daném případě opakovaně, je důležité hodnotit, o jaký časový úsek byla lhůta vždy nově prodloužena, nikoliv sčítat celkovou délku lhůty pro podání nabídek. V nynějším případě byla lhůta prodlužována vždy o téměř totožný časový úsek (tj. řádově 30 dnů). Prodlužování lhůty pro podání nabídek o časové úseky, které samy o sobě jako přiměřené neobstojí, podle soudu nemůže vést k závěru o přiměřenosti lhůty pro podání nabídek. Vždy je totiž nutné počítat s tím, že přiměřenost lhůty jako takové musí obstát k okamžiku, kdy zadavatel rozhodl o zadání veřejné zakázky či o prodloužení lhůty v rámci již zahájeného zadávacího řízení. Přiměřenost lhůty tak je možné dovodit z jejího pozdějšího prodloužení, pokud nově prodloužená lhůta samostatně obstojí z hlediska přiměřenosti, aby dodavatel, který dosud žádné přípravné kroky pro podání nabídky neučinil, byl schopen v této prodloužené lhůtě zkompletovat a připravit nabídku. Pokud by tedy zadavatel např. lhůtu prodloužil o delší časový úsek (např. o 60 dnů, jak požadoval dotaz č. 113 k zadávací dokumentaci), mohlo by takové prodloužení lhůty být při posuzování délky lhůty pro podání nabídek relevantní. K však tomu v nyní projednávané věci nedošlo.

55. Přiměřenost lhůty nebylo možné dovodit ani na základě výsledků provedeného šetření, neboť ty žádný jednoznačný výsledek nepřinesly. Dotazy ohledně přiměřenosti lhůty na relevantní dodavatele vznesl v průběhu správního řízení Úřad, následně i zadavatel a žalobkyně. Jak uvádí napadené rozhodnutí, třetina z 34 oslovených dodavatelů považovala lhůtu 33 dnů za přiměřenou, čtvrtina za nepřiměřenou a zbytek odpovědí byl nejasný; více než čtvrtina oslovených dodavatelů se nevyjádřila. Pokud by byly zohledněny pouze názory 25 dodavatelů, kteří na dotazy odpověděli, považovalo jich 44 % lhůtu za přiměřenou, 36 % za nepřiměřenou a 20 % vyjádření bylo nejasných. Je zřejmé, že ani pokud by byly zohledněny všechny došlé odpovědi, nepřevládá většinový (nadpoloviční) názor o přiměřenosti lhůty. Ostatně ani z odpovědí došlých na dotaz Úřadu nelze učinit jednoznačný závěr o přiměřenosti lhůty. Polovina oslovených dodavatelů totiž lhůtu považovala za přiměřenou a druhá polovina za nepřiměřenou. Na základě provedeného šetření tak žalovaný nemohl „hraniční“ lhůtu pro podání nabídek vnímat jako přiměřenou.

56. Soud nadto nesouhlasí se způsobem interpretace obsaženým v napadeném rozhodnutí, kde předseda žalovaného odmítl výsledky šetření předloženého zadavatelem a žalobkyní z důvodu, že u správního orgánu bylo možné očekávat vyšší míru pravdivosti odpovědí na jeho dotaz, resp. že dotazy formulované zadavatelem a žalobkyní nebyly dostatečně konkrétní a nezasazovaly lhůtu do celkového kontextu věci. Podle soudu dotazy zadavatele i žalobkyně obsahovaly dostatečně konkrétní údaje o zakázce tak, aby byla dohledatelná ve Věstníku veřejných zakázek, ale rovněž údaj o datu začátku i konce lhůty (již z dotazu tak bylo zřejmé, že část lhůty spadala do období vánočních svátků). Dotaz formulovaný žalobkyní navíc obsahoval rovněž evidenční číslo zakázky a odkaz na profil zadavatele; i na základě těchto dotazů tak oslovení dodavatelé měli možnost učinit si o řešené zakázce dostatečný přehled či snadno si ji vyhledat. Podle soudu tak je nutné brát v potaz veškeré výsledky šetření oslovených dodavatelů, nikoliv akcentovat odpovědi došlé Úřadu. *Apriori* nelze rovněž předpokládat, že by odpovědi na dotaz zadavatele či žalobkyně měly být zmanipulované; tomu v daném případě nic nenasvědčovalo (viz např. shodná odpověď společnosti VPÚ DECO PRAHA a. s. na dotaz Úřadu i žalobkyně). Nejednoznačnost výsledků šetření tak podle soudu nemohla vést žalovaného k závěru, že zadavatelem stanovená lhůta je lhůtou přiměřenou.

57. Námitka tak je důvodná.

VI. B) K namítané neúplnosti podkladů

58. Podle žalobkyně nebyly doklady poskytnuté zadavatelem dodavatelům úplné, neboť nezpřístupnil podklady, které měl k dispozici zpracovatel Studie. Zveřejněna nebyla ani podrobnější verze Studie, kterou měl zadavatel k dispozici.

59. Podle § 36 ZZVZ platí, že *zadávací podmínky nesmí být stanoveny tak, aby určitým dodavatelům bezdůvodně přímo nebo nepřímo zaručovaly konkurenční výhodu nebo vytvářely bezdůvodné překážky hospodářské soutěže* (odstavec 1). *Zadávací podmínky zadavatel stanoví a poskytne dodavatelům v podrobnostech nezbytných pro účast dodavatele v zadávacím řízení. Zadavatel nesmí přenášet odpovědnost za správnost a úplnost zadávacích podmínek na dodavatele* (odstavec 3).

60. Zmínit lze v tomto ohledu rovněž zásadu transparentnosti (§ 6 odst. 1 ZZVZ) a zásadu rovného zacházení a zákazu diskriminace obsaženou v § 6 odst. 2 ZZVZ, podle níž *musí zadavatel ve vztahu k dodavatelům dodržovat zásadu rovného zacházení a zákazu diskriminace*.

61. Ze správního spisu vyplývá, že součástí předmětu plnění veřejné zakázky bylo dopracování Studie (ST) na základě zadavatelem poskytnuté Studie zpracované společností atelier-r. Studie poskytnutá dodavatelům v části A.2 obsahovala seznam vstupních podkladů, jichž se žalobkyně domáhala. V rámci dodatečných informací totiž byl dodavatelům zpřístupněn pouze biologický průzkum, nikoliv ostatní podklady. Fáze ST spočívala v dopracování koncepční urbanisticko-architektonické studie do podoby plnohodnotné urbanisticko-architektonické studie, která bude výchozím podkladem pro zpracování DUR. Fáze ST podle přílohy č. 2 smlouvy zahrnovala mj. vypracování ST podle autorského návrhu Studie, vyhodnocení a odsouhlasení cílových představ zadavatele, doplnění Studie podle zvláštních nároků zadavatele, zpracování návrhu funkčního, procesního a medicinského modelu Nemocnice s medicínskými a nemedicínskými logickými vazbami se zohledněním požadavků zdravotnických a nezdravotnických pracovišť Nemocnice, podrobné vnitřní uspořádání všech navržených objektů, zafixování pozic jednotlivých provozních částí ve vazbě na funkci stavby jako celku, podrobné zakreslení dispozic jednotlivých oddělení se zohledněním nosného systému stavby, zpracování 3D vizualizace celého areálu.

62. Důležité je rovněž uvést, že hodnotícími kritérii byla v daném případě nabídková cena (40 %), lhůty plnění (30 %), zkušenosti HIP (20 %) a zkušenosti BIM koordinátora (10 %). Součástí kritéria lhůty plnění byla 4 subkritéria (každé z nich s váhou 25 % v rámci daného kritéria, tj. 7,5 % z celku): lhůta pro zpracování ST, lhůta pro zpracování DUR, lhůta pro zpracování DSP, lhůta pro zpracování DPS. V rámci kritéria lhůty plnění získal vybraný dodavatel celkem 28,125 bodů, druhá nabídka 23,773 bodů, nicméně v rámci subkritéria lhůta pro zpracování ST nabídli oba dodavatelé shodnou délku lhůty, proto shodně dosáhli za toto subkritérium 7,5 bodu.

63. Žalovaný v prvostupňovém rozhodnutí v bodech 180-185 konstatoval, že Studie byla technickou podmínkou vymezující předmět plnění veřejné zakázky. Jednoznačně tedy Studie, nikoliv její podklady, byla součástí zadávací dokumentace. Ta byla zpřístupněna všem dodavatelům bez rozdílu. K porušení zásady rovného zacházení tak nedošlo. Odmítl rovněž, že by měl zadavatel k dispozici podrobnější verzi Studie, kterou by byl povinen dodavatelům poskytnout. Dopracování Studie bylo součástí předmětu plnění veřejné zakázky (čl. 10.6.2 zadávací dokumentace), proto byla podle Úřadu neopodstatněná domněnka, že by zadavatel detailním dispozičním řešením nemocnice již disponoval. K informačnímu náskoku zpracovatele Studie dodal, že obecně nelze předpokládat, že by hlubší zkušenost zpracovatele Studie mohla přestavovat nezákonnou výhodu. I pokud by skutečnost, že zpracovatel Studie již byl seznámen s jejími podklady a jejím obsahem, představovala určitou výhodu, nemohla by podle žalovaného být rozhodujícím činitelem ovlivňujícím nabídkovou cenu. Samotná skutečnost, že atelier-r zpracoval Studii sloužící jako podklad v zadávacím řízení podle žalovaného porušení zásady rovného zacházení nezpůsobuje. Obdobný informační náskok mají rovněž účastníci předběžných tržních konzultací. Pro zpracování nabídky jsou relevantními faktory cenová politika, odborné zkušenosti a s tím související možnosti rychlosti zpracování projektové

dokumentace ve vyšších stupních např. díky rozsáhlejším personálním kapacitám. Úřad nezjistil žádné indicie ani exces, které by svědčily o neoprávněném zvýhodnění zpracovatele Studie či omezení hospodářské soutěže (viz bod 183 rozhodnutí).

64. Předseda žalovaného se námitkami ohledně neúplnosti podkladů zabýval v bodech 43-56 napadeného rozhodnutí. Uvedl, že z obsahu Studie nelze na první pohled dovodit, že by neobsahovala závěry každého jednotlivého výchozího dokumentu. Pro dodavatele Studie představuje závaznou představu o výchozím stavu projektu a za její obsah nese odpovědnost zadavatel. Námitky žalobkyně ohledně znevýhodnění dodavatelů při zpracování nabídek nepovažoval za oprávněné, neboť nebyly zmíněny konkrétní informace či dokumenty, které by ztěžovaly zpracování nabídek. Na základě smlouvy vzešlé ze zadávacího řízení by dodavatel v rámci nezbytné součinnosti mohl zadavatele žádat i o podklady pro zpracování Studie. K existenci rozpracovanější verze Studie pak dodal, že shledal jako uvěřitelnou argumentaci zadavatele, že nedisponuje takovouto verzí Studie, neboť dispoziční řešení nebylo součástí Studie. Je totiž jedním z dvaceti bodů spadajících do fáze ST. Podle předsedy žalovaného nebylo prokázáno, že by měl zpracovatel Studie z vlastní iniciativy již před podáním nabídky zhotovený projekt podrobného vnitřního uspořádání všech navržených objektů, neboť ani smlouva o dílo uzavřená mezi zadavatelem a zpracovatelem Studie s vypracováním dispozičního řešení nepočítala. Rozhodná byla podle předsedy žalovaného rovněž skutečnost, že v hodnotícím kritériu Lhůta pro zpracování ST byly obě podané nabídky shodné (bod 47 napadeného rozhodnutí). Neshledal tedy, že by neposkytnutí podkladů Studie představovalo pro zpracovatele Studie více než přirozený informační náskok, který však neměl za následek nezákonné omezení hospodářské soutěže.

65. Na základě zadávacích podmínek se potenciální dodavatelé rozhodují, zda se budou ucházet o předmětnou veřejnou zakázku či nikoliv. Je nezbytné, aby tyto podmínky byly zpracovány s maximální pečlivostí a obsahovaly veškeré informace nezbytné pro řádné zpracování nabídek. Zadávací podmínky musí vůči všem potenciálním dodavatelům působit nediskriminačně. Nesmí tedy určitému okruhu dodavatelů (či přímo jednomu dodavateli) bezdůvodně zajišťovat jakoukoli konkurenční výhodu. Zadávací podmínky mohou ve svém důsledku vytvářet určitou nerovnováhu mezi dodavateli, ale pouze za předpokladu, že pro to existuje závažný a objektivní důvod na straně zadavatele, přičemž není v možnostech zadavatele odstranit takovou nerovnováhu jiným způsobem, aniž by to pro něj znamenalo nepřiměřené náklady či obtíže (srov. Podešva, V. a kol. *Zákon o zadávání veřejných zakázek. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2016).

66. Zásada rovného zacházení v sobě obsahuje rovnost příležitostí všech uchazečů. Zadavatel ji musí dodržovat v každé fázi procesu zadávání veřejné zakázky. Jejím cílem je podporovat rozvoj zdravé a účinné hospodářské soutěže mezi subjekty, které se zúčastní řízení o zadání veřejné zakázky, a proto ukládá, aby všichni uchazeči měli při vypracování znění jejich nabídek stejné příležitosti. Předpokládá se tedy, že nabídky všech soutěžitelů podléhají stejným podmínkám. Zásada rovného zacházení implikuje povinnost transparentnosti, aby mohlo být ověřeno, zda je tato zásada dodržována. Jejím cílem je vyloučit existenci rizika upřednostňování a svévole zadavatele. Implikuje, že všechny podmínky a pravidla zadávacího řízení jsou jasně, přesně a jednoznačně stanoveny v okamžiku zahájení zadávacího řízení v zadávací dokumentaci. Zásada transparentnosti tedy rovněž předpokládá, že všechny technické informace významné pro správné pochopení vyhlášení zakázky nebo zadávací dokumentace, jsou co možná nejdříve poskytnuty všem subjektům, které se účastní řízení o zadání veřejné zakázky, a to způsobem, který jednak umožňuje všem přiměřeně informovaným uchazečům, kteří postupují s běžnou řádnou péčí, pochopit jejich přesný rozsah a vykládat je stejným způsobem, a který dále umožňuje zadavateli skutečně ověřit, zda nabídky uchazečů splňují kritéria, kterými se řídí dotčená zakázka (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2008, č. j. 5 Afs 131/2007-131). Platí přitom, že k nerovnosti a diskriminaci může dojít jen tehdy, je-li zacházeno

odlišně se srovnatelnými subjekty ve srovnatelných situacích (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2021, č. j. 10 Afs 223/2019-38).

67. Na otázku možného porušení zásady rovného zacházení a zásady transparentnosti je nutno nahlížet v celkovém kontextu řešeného případu. Soud do jisté míry souhlasí se žalovaným, že co se týče podkladů pro zpracování Studie, nebylo na první pohled jejich poskytnutí nezbytně nutné, neboť dodavatelé měli při plnění veřejné zakázky vycházet ze závěrů Studie, která jim zpřístupněna byla. Žalovaný nicméně v bodě 47 napadeného rozhodnutí sám připustil, že podklady Studie mohly být pro vybraného dodavatele při plnění veřejné zakázky důležité. Podotkl, že v takovém případě by byl oprávněn vyžádat si je od zadavatele v rámci nezbytné součinnosti ve smyslu přílohy 3 smlouvy o dílo. Lze tedy předpokládat, že podklady pro zpracování Studie mohly být při plnění veřejné zakázky relevantní. Ostatně snaha potenciálních dodavatelů o získání těchto podkladů je zřejmá z žádostí o vysvětlení zadávací dokumentace, v nichž byl opakovaně vznesen požadavek na zpřístupnění předmětných podkladů (viz např. odpověď na dotaz č. 106). S přihlédnutím ke skutečnosti, že těmito podklady disponoval zpracovatel Studie, který se účastnil zadávacího řízení (a jeho sdružení se stalo i vybraným uchazečem), ovšem ostatní zájemci o účast nikoli, že jedním z hodnotících kritérií s váhou 30 % byla lhůta plnění, u níž lze předpokládat, že dodavatel, který je s problematikou předem seznámen bude schopen nabídku i projekční práce připravit rychleji (bez ohledu na velikost jeho týmu), ale rovněž s ohledem na nepřiměřeně krátkou lhůtu pro podání nabídek (viz část VI. A tohoto rozsudku), jejíž adekvátní délka mohla informační náskok zpracovatele Studie relativizovat, bylo v rozporu se zásadou rovného zacházení, pokud podklady pro zpracování Studie nebyly zpřístupněny všem zájemcům o účast. Soud je přesvědčen, že pokud bylo možné předpokládat účast zpracovatele Studie v zadávacím řízení (což nepochybně v dané situaci bylo), měl zadavatel učinit takové kroky, aby vyloučil pochybnosti o netransparentnosti zadávacího řízení a aby zajistil rovné zacházení vůči všem dodavatelům.

68. Neobstojí tvrzení předsedy žalovaného, že se daný informační náskok nijak reálně neprojevil. Soud souhlasí se žalobkyní, že přestože lhůta pro dopracování Studie byla v obou podaných nabídkách shodná (120 dnů), lhůtu pro zpracování DUR a DSP již nabídl kratší dodavatel, v jehož sdružení působil i zpracovatel Studie (240 vs. 420 dnů, resp. 300 vs. 570 dnů). Vybraný dodavatel v rámci kritéria lhůty plnění získal cca o 4,5 bodu více, což jistě nelze považovat za nevýznamné, neboť jeho nabídka celkově předstihla v pořadí druhou nabídku o cca 7,5 bodu. Nelze sice jednoznačně tvrdit, že délka nabídnutých lhůt byla zapříčiněna informačním náskokem zpracovatele Studie, nicméně s ohledem na okolnosti projednávaného případu tuto možnost nelze ani vyloučit. To způsobuje důvodné pochybnosti o transparentnosti zadávacího řízení.

69. Dalším zdrojem pochybností o zvýhodnění zpracovatele Studie jsou rovněž fotografie předložené žalobkyní k rozkladu zobrazující dispoziční řešení nemocnice. V řízení o rozkladu bylo zjištěno, že se jedná o návrhy zpracované autorem Studie nad rámec jeho povinností plynoucích ze smlouvy o dílo. Podle zadavatele se jednalo o schémata pro marketingové účely připravené v rámci návštěvy premiéra ve Zlínském kraji, které nebyly součástí Studie a on je neměl k dispozici (viz body 35-37 napadeného rozhodnutí). Přestože lze souhlasit se zadavatelem i předsedou žalovaného, že tyto fotografie/nákresy nebyly součástí Studie, je zřejmé, že byly zpracovatelem Studie v souvislosti se zpracováním Studie učiněny a nepochybně mohly zvýšit jeho připravenost, resp. rychlost zpracování navazujících částí projektové dokumentace oproti dodavatelům, kteří se na zakázku začali připravovat až po zahájení zadávacího řízení. Podle soudu není varovným signálem samotný fakt, že předmětné dokumenty nebyly zpřístupněny ostatním dodavatelům. Ze smlouvy o dílo na zpracování Studie skutečně neplyne, že by návrhy dispozičního řešení či schémata budovy měly být její součástí. Dokládají však předstih zpracovatele Studie oproti ostatním dodavatelům, což v kontextu nezpřístupnění shodných podkladů všem uchazečům, při začlenění lhůty plnění do hodnotících kritérií a při

stanovení nepřiměřené lhůty pro podání nabídek znamená porušení § 6 odst. 2 ZZVZ. Otázka, zda zadavatel těmito podrobnějšími nákresy disponoval či nikoliv, je z tohoto pohledu druhotná. Pokud předmětné materiály měla k dispozici lékařská rada, která je zadavatelem zřízena, nepochybně je zadavatel od tohoto orgánu na vyžádání získat mohl.

70. Námitka je důvodná.

VI. C) K námitce nezákonnosti kritérií technické kvalifikace

71. V rámci kvalifikačních předpokladů žalobkyně brojila proti požadavku na zahraniční praxi lékařského manažera projektu a proti nepřiměřenosti požadavku na zpracování projektové dokumentace i autorský dozor v jedné referenční zakázce.

72. Podle § 79 odst. 2 zákona o zadávání veřejných zakázek *může zadavatel k prokázání kritérií technické kvalifikace požadovat b) seznam významných dodávek nebo významných služeb poskytnutých za poslední 3 roky před zahájením zadávacího řízení včetně uvedení ceny a doby jejich poskytnutí a identifikace objednatele; zadavatel může stanovit, že budou zohledněny doklady i za dobu delší než poslední 3 roky před zahájením zadávacího řízení, pokud je to nezbytné pro zajištění přiměřené úrovně hospodářské soutěže, d) osvědčení o vzdělání a odborné kvalifikaci vztahující se k požadovaným dodávkám, službám nebo stavebním pracím, a to jak ve vztahu k fyzickým osobám, které mohou dodávky, služby nebo stavební práce poskytovat, tak ve vztahu k jejich vedoucím pracovníkům.*

73. Kvalifikace představuje jednu z nejdůležitějších součástí procesu zadávání veřejných zakázek. Prostřednictvím kvalifikace získává zadavatel určitou míru jistoty, že s dodavatelem, který je kvalifikovaný pro plnění veřejné zakázky, může uzavřít smlouvu na plnění předmětu veřejné zakázky bez větších pochybností o způsobilosti takového dodavatele splnit své závazky.

74. Povinností zadavatele je stanovit kvalifikaci tak, aby požadavky na prokázání splnění kvalifikačních předpokladů byly beze zbytku odůvodněny předmětem plnění veřejné zakázky. Způsob nastavení kvalifikace zadavatelem je způsobilý omezit okruh potencionálních dodavatelů (tedy omezit hospodářskou soutěž jako takovou), kteří mohou podat svoji nabídku v rámci zadávacího řízení. Proto musí být kvalifikace stanovena přiměřeně k předmětu veřejné zakázky dle § 6 odst. 1 ve spojení s § 73 odst. 6 zákona o zadávání veřejných zakázkách. Stanovení příliš přísných kritérií prokázání způsobilosti dodavatele může výrazným způsobem ovlivnit okruh dodavatelů, mezi jejichž nabídkami bude zadavatel v závěrečné fázi zadávacího řízení vybírat. Kritéria technické kvalifikace současně musí být nastavena tak, aby zajišťovala rovné příležitosti všem dodavatelům, kteří jsou objektivně schopni předmětnou zakázku plnit.

75. Z povahy věci plyne, že v zadávacím řízení se střetávají dva protichůdné principy: omezení dodavatelů způsobené nastavením zadávacích podmínek a obecný zájem na co nejširším zachování hospodářské soutěže. Postup v souladu se zásadou přiměřenosti by měl zadavateli poskytnout dostatečné záruky výběru dodavatele, který skutečně bude schopen veřejnou zakázku kvalitně a v požadovaných termínech realizovat. Současně by se mělo jednat o postup, který nad rámec garance výše uvedeného cíle nebude bezdůvodně omezovat hospodářskou soutěž. Požadovaná úroveň technické způsobilosti nesmí být zjevně nepřiměřená ve vztahu k velikosti, složitosti a technické náročnosti konkrétní veřejné zakázky (přiměřeně srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 Afs 20/2008-152). Požadavky na kvalifikaci je přitom třeba posuzovat i vzhledem k podmínkám panujícím na relevantním trhu (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 9. 2022, č. j. 5 As 65/2021-73).

Zahraniční praxe lékařského manažera projektu

76. Ohledně požadavku na zahraniční praxi lékařského manažera projektu bylo v čl. 6.2.2 kvalifikační dokumentace požadovány zkušenosti ze zahraničí (např. stáže v zahraniční nemocnici v délce trvání min. 3 měsíce). V čl. 3.2.3 obchodních podmínek definoval zadavatel osobu lékařského manažera projektu tak, že jde o osobu, která je odpovědná za koordinaci

medicinských požadavků v rámci projektu. Definuje, konzultuje a identifikuje nové medicínské principy v organizaci poskytování zdravotní péče. Je partnerem pro zástupce uživatele.

77. Žalovaný v bodech 218-221 prvostupňového rozhodnutí konstatoval, že požadavek týkající se prokazování zkušeností lékařského manažera projektu ze zahraničí byl stanoven velmi volně. Nebylo nijak specifikováno, jaké činnosti měla osoba lékařského manažera v zahraničí vykonávat. Podle Úřadu mohl být daný požadavek nastaven přísněji (např. zastávanou pozicí či typem a velikostí zdravotnického zařízení) a byl by shledán akceptovatelný. Proto ani mírnější požadavek nebyl podle žalovaného diskriminační, neboť k prokázání daného kritéria technické kvalifikace postačovalo doložení jakékoliv zahraniční zkušenosti. Nejednalo se o požadavek nezákonný, neboť byla dána jeho provázanost s předmětem plnění veřejné zakázky. Zahraniční zkušenost bylo možné považovat za přidanou hodnotu, kterou může osoba lékařského manažera využít při koordinaci medicínských požadavků v rámci projektu.

78. Předseda žalovaného se se závěry prvostupňového rozhodnutí ztotožnil v bodech 76-81 napadeného rozhodnutí. Shrnul, že specifikace požadavku na zahraniční zkušenost by byla akceptovatelná, nicméně ani mírnější formulace není diskriminační. Doplnil, že je v zájmu samotného dodavatele, jakou osobu do dané pozice zvolí, neboť daná osoba má koordinovat projekt se zadavatelem a dodavatelem. Přestože se tedy jedná o požadavek obecný, není omezena vlastní úvaha dodavatele, s kým při volbě lékařského manažera projektu naváže spolupráci. Předmětný požadavek nevede k výraznému omezení soutěže, proto ani nemusí být zadavatelem odůvodněn „kvalitně“. Tuto povinnost zadavatel podle předsedy žalovaného splnil.

79. Soud se při posuzování zákonnosti předmětného požadavku ztotožnil s hodnocením žalovaného obsaženým v napadeném rozhodnutí. Pro stručnost na jeho závěry rekapitulované shora odkazuje. Je přesvědčen, že logickým výkladem daného požadavku bylo skutečně zajistit, aby lékařský manažer měl medicínské zkušenosti ze zahraničního zdravotnického zařízení. Vzhledem k tomu, že takto konkrétně nebyl požadavek na zahraniční stáž koncipován, musel by zadavatel jako zahraniční praxi uznat v podstatě jakoukoli praxi v zahraničním zdravotnickém zařízení. To však samo o sobě nezpůsobuje nezákonnost takto vymezeného požadavku, neboť lze souhlasit se žalovaným, že určité *racio* (odůvodněné zadavatelem např. na str. 23 rozhodnutí o námitkách nebo v odpovědi na dotaz č. 2 vysvětlení zadávací dokumentace) předmětný požadavek měl. Nepřiléhavé je v daném případě žalobkyní zmiňované rozhodnutí Úřadu ohledně požadavku vysokoškolského vzdělání stavbyvedoucího i v jiném než stavebním oboru. V nynějším případě totiž nelze tvrdit, že by se požadavek na zahraniční zkušenosti zcela míjel s předmětem plnění veřejné zakázky. Jak bylo výše zmíněno, přestože obor zahraniční praxe nebyl blíže specifikován, bylo možné s ohledem na ostatní požadavky dané osoby předpokládat, že i zahraniční praxe měla být vykonána v medicínském oboru. Dodavatel však daný požadavek byl oprávněn splnit i jiným druhem zahraniční praxe, neboť jakýkoliv doklad o zahraniční praxi musel být v daném případě akceptován. Mírnost (obecného) požadavku však v daném případě neznamenala nezákonnost nastavení předmětného kvalifikačního požadavku, ani jeho neprovázanost s předmětem plnění.

Autorský dozor

80. Dále zpochybňovala žalobkyně přiměřenost spojení požadavku na zpracování projektové dokumentace a provádění autorského dozoru na stavbě do jedné referenční zakázky. Daný požadavek vyplýval z čl. 6.1.2. pododstavec 4 kvalifikační dokumentace a zadavatel v něm požadoval předložení referenční zakázky, která spočívala ve zpracování projektové dokumentace na stavbu občanské vybavenosti o investičních nákladech min. 500 milionů Kč minimálně ve stupni DPS, při jejíž realizaci dodavatel současně prováděl autorský dozor.

81. Touto námitkou se žalovaný zabýval v bodech 199-206 prvostupňového rozhodnutí. Oslovil nezávislé subjekty ČKAIT, VUT a ČVUT, aby se vyjádřily k tomu, jak lze autorský dozor definovat, zda může být vykonáván osobou odlišnou od zpracovatele projektové dokumentace,

případně jaké jsou výhody či nevýhody tohoto řešení. Z výsledků šetření popsaného podrobně v bodě 201 rozhodnutí jednoznačně vyplynulo, že výkon autorského dozoru zpracovatelem projektové dokumentace představuje zcela běžnou praxi. Úřad si byl vědom skutečnosti, že příprava projekčních prací je činností časově náročnou a že je nutné počítat i s časovým odstupem mezi vyprojektováním a realizací stavby. Vzhledem k tomu, že referenční zakázka mohla být z období za posledních 7 let před zahájením zadávacího řízení (oproti zákonného požadavku 3 let), byly rozšířeny možnosti dodavatelů předmětný požadavek prokázat. Navíc bylo umožněno uznat rovněž probíhající autorský dozor. Požadavek zadavatele na dodání „propojeného balíku služeb" od projekčních prací, přes výkon autorského dozoru po kolaudaci, byl tak podle žalovaného přiměřený a odůvodněný, podpořený legitimní úvahou zadavatele. Ani možnost doložení aktuálně probíhajícího autorského dozoru neshledal žalovaný problematickou. Nedošlo podle něj ke změně zadávací dokumentace, neboť od počátku bylo zřejmé, že lze uznat i stále neukončený autorský dozor.

82. Předseda žalovaného se v bodech 85-90 napadeného rozhodnutí ztotožnil s posouzením Úřadu. Zopakoval, že obvyklostí předmětného požadavku na dodavatelském trhu lze podpořit závěr o tom, že spojení projekční činnosti a autorského dozoru do jedné referenční zakázky není diskriminačním požadavkem, ale standardem v oboru. Nesouhlasil ani s tvrzením žalobkyně o nemožnosti připuštění referencí na stavbu, u níž byl autorský dozor teprve zahájen. V bodě 89 napadeného rozhodnutí předseda žalovaného přesvědčivě vysvětlil, že jednak množina těchto referencí bude minimální, jednak lze podle databáze národní soustavy povolání (nsp.cz) autorský dozor považovat za zahájený již před započetím stavby, např. při přípravě úrovní staveniště a při jeho zaměření.

83. Soud se při hodnocení důvodnosti této námitky plně ztotožňuje s hodnocením správních orgánů a v podrobnostech na jejich závěry odkazuje. Důležité byly výsledky šetření provedené správním orgánem I. stupně, z nichž jednoznačně vyplynulo, že provázanost požadavku na projekční činnost a autorský dozor stavby není nijak výjimečná, naopak se jedná o požadavek zcela běžný. Souhlasí rovněž s tím, že rovněž hodnota požadované referenční zakázky je přiměřená hodnotě zadávané veřejné zakázky. Daný požadavek byl zmírněn nastavením lhůty 7 let, za níž bylo možné požadovanou referenci doložit. Konečně nezákonné nebylo podle soudu ani umožnění splnění předmětného požadavku doložením autorského dozoru, který byl ke dni zahájení zadávacího řízení alespoň zahájen. Jednalo se o další snahu o zmírnění přísnosti předmětného požadavku, která však nesnižovala požadavek na doložení určitých zkušeností dodavatele v daném oboru. Přestože lze souhlasit se žalobkyní, že výkon autorského dozoru v délce jednoho dne příliš zkušeností dodavatele s autorským dozorem nezaručí, i takový požadavek o zkušenostech dodavatele v určitém směru svědčit může (byť budou tyto zkušenosti z velké části získány až po okamžiku zahájení zadávacího řízení). Ani takové zmírnění kvalifikačního požadavku však zkušenosti dodavatele v oboru autorského dozoru nijak nedevalvuje, naopak je vstřícnější k dodavatelům.

84. Nepřípadná je rovněž argumentace, že rozsah činnosti spadající do autorského dozoru se u jednotlivých zakázek může lišit. Ani tuto skutečnost soud nepopírá, neboť důležitý bude vždy konkrétní obsah smluvního vztahu mezi objednatelem a poskytovatelem autorského dozoru. V nynějším případě však rozsah autorského dozoru vymezený ve smlouvě nelze považovat za nijak nestandardní. Podle soudu tak nebylo nutné, aby zadavatel své požadavky na autorský dozor u referenční stavby blíže precizoval a bylo možné vycházet z obecně chápaného výkladu tohoto pojmu na daném trhu.

85. Námitka tak není důvodná.

VI. D) Ke způsobu stanovení nabídkové ceny

86. Žalobkyně dále zpochybňovala zákonnost stanovení nabídkové ceny, přičemž upozorňovala rovněž na nepřijatelné přenášení odpovědnosti na dodavatele při jejím sestavování.

87. Přenášení odpovědnosti za správnost a úplnost zadávací dokumentace na dodavatele v rozporu s § 36 odst. 3 ZZVZ dovozovala žalobkyně z požadavku, který zadavatel učinil součástí zadávacích podmínek v čl. 13.4.1 zadávací dokumentace, aby dodavatelé při zpracování rozpočtu ověřili nastavení vzorců; pokud vzorce nebyly nastaveny, byli dodavatelé povinni si je doplnit.

88. Ve vysvětlení zadávací dokumentace na dotaz č. 111 zadavatel doplnil, že v rozpočtu vzorce nastavil a jejich nastavení překontroloval. Účastník by však měl nastavení vzorců ověřit ve vlastním zájmu, neboť nabídková cena je pevná a vybraným dodavatelem musí být dodržena.

89. Žalovaný v bodech 258-263 prvostupňového rozhodnutí popsal, že součástí zadávací dokumentace byl editovatelný rozpočet v otevřeném formátu .xls s neuzamčenými buňkami, do nichž dodavatelé vkládali své nabídkové hodnoty, na jejichž základě proběl prostřednictvím neuzamčených vzorců výpočet nabídkové ceny. Dodavatelům tak byl poskytnut rozpočet s neuzamčenými buňkami a vzorci, jejichž obsah mohl být omylem přepsán či smazán. Povinností dodavatelů bylo respektovat zadavatelem nastavený rozpočet a vyplnit jej podle přednastavených vzorců s vědomím, že za případnou chybu v nastavení vzorců odpovídá zadavatel. Pokud by dodavatelé omylem změnili nastavený vzorec, mělo by to pro ně negativní důsledek. Požadavek kontroly nastavení vzorců však neznamená přenášení odpovědnosti za úplnost a správnost zadávacích podmínek na dodavatele, neboť kontrola nesměřovala ke správnosti zadávací dokumentace, ale toho, zda nabídka reflektuje zadavatelem použité vzorce. Kontrola správnosti nastavení vzorců tak byla plně v zájmu dodavatelů.

90. Obdobně předseda žalovaného v bodech 101-103 popsal, že není zcela vhodné poskytnout v zadávací dokumentaci rozpočet s neuzamčenými výpočtovými vzorci. Taková skutečnost však ani zdaleka nedosahuje intenzity, aby mělo být zrušeno zadávací řízení. V daném postupu nelze spatřovat ani přenášení odpovědnosti za správnost o úplnost zadávacích podmínek na dodavatele. Povinnost zkontrolovat vzorce totiž byla míněna v tom kontextu, že má být ověřeno, zda nebylo dosaženo do zadavatelem nastavených vzorců.

91. S hodnocením žalovaného ohledně předmětné námitky se soud plně ztotožňuje. Souhlasí rovněž s tím, že vhodnějším způsobem by bylo poskytnutí rozpočtu s uzamčenými buňkami a nastavenými vzorci. Způsob, jakým zadavatel rozpočet v daném případě nastavil, však nepředstavuje porušení § 36 odst. 3 ZZVZ. K přenosu odpovědnosti za správnost a úplnost zadávací dokumentace na dodavatele nedošlo; byli toliko vyzváni ke kontrole, zda při vyplňování rozpočtu omylem nezasáhli do přednastavených vzorců (viz str. 29 rozhodnutí o námitkách). V tom nelze spatřovat nezákonnost daného požadavku.

92. Podle žalobkyně neobstojí ani způsob výpočtu nabídkové ceny z důvodu nereálnosti podílů jednotlivých stupňů projektové dokumentace na celkové ceně, který v rozpočtu nemůže být měněn.

93. Z čl. 13.4. zadávací dokumentace plyne, že zadavatel požadoval, aby dodavatel doložil v nabídce výpočet jednotlivých položek nabídkové ceny oceněním soupisu prací, který je součástí zadávací dokumentace. Současně zadavatel stanovil, že nabídkovou cenou se rozumí honorář stanovený účastníkem za celý předmět plnění veřejné zakázky v rozpočtu, který zahrnuje v cenách jednotlivých položek veškeré související náklady spojené s realizací předmětu plnění (v podrobnostech viz bod 153 a násl. prvostupňového rozhodnutí).

94. Žalovaný v bodech 266-276 prvostupňového rozhodnutí vysvětlil, že dodavatelé měli předložit oceněný soupis prací označený jako rozpočet. Soupis prací představující celkovou cenu se skládal z části pevné a z části ceny modelové (u položek, jejichž výše byla stanovena výpočtem). Pro účely hodnocení nabídek považoval zadavatel za nabídkovou cenu honorář stanovený za celý předmět plnění veřejné zakázky. Pro účely hodnocení nabídek tak byla relevantní pouze cena za celý předmět veřejné zakázky. Požadoval-li zadavatel ocenit i dílčí jednotlivé položky rozpočtu (zejména za účelem posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny), šlo o právo

zadavatele vidět rozpad nabídkové ceny do dílčích částí požadovaného plnění. Při zpracování požadavků vycházel ze vzorového sazebníku UNIKA. Řídil se tedy kvalifikovanou úvahou, jaká je časová dotace jednotlivých prací. Pokud byli někteří dodavatelé některou fázi projektu schopni realizovat rychleji, než byl zadavatelem stanovený odhad, mohli za účelem úpravy nabídkové ceny dané fáze využít systém přirážek či slev. U počtu HZS vycházel zadavatel z přibližného počtu hodin pro jednotlivé stupně projektové dokumentace a z průměrných HZS získaných z kalkulačky ČKAIT, tedy opět z určitého kvalifikovaného odhadu. Skutečnost, že daný způsob stanovení rozpočtu může mít důsledek, že dodavatelé budou muset poupravit svou dílčí kalkulaci s ohledem na zvolené kategorie, je dle žalovaného daní za to, že zadavatel chtěl mít rámcovou představu o časové a finanční dotaci jednotlivých prací. Ani fakt, že zadavatel sám určil kategorie a jejich časové dotace, nevede k nezákonnosti zadávacích podmínek. Byť je otázkou, jakou přidanou hodnotu má daný rozpad do jednotlivých kategorií s určenou časovou dotací, zadavatel v řízení svoji motivaci vysvětlil a podmínky stanovil srozumitelně. Všichni účastníci tak měli rovné postavení a bylo pouze na jejich úvaze, jak ocení dílčí činnosti, či jakou váhu přidělí jednotlivým fázím projektu. Ve způsobu nastavení rozpočtu tak žalovaný neshledal porušení zákona.

95. Předseda žalovaného se i v posouzení této námitky ztotožnil se závěry Úřadu (viz body 111-120 napadeného rozhodnutí). Požadavek na stanovení nabídkové ceny shledal jednoznačným. Dodavatelům byly umožněny vlastní úvahy a vlastní přístup k cenotvorbě tím, že v tabulkách II-IX zadavatel netrval na tom, aby účastníkem nabízené ceny za dílčí fáze odpovídaly přesně násobkům hodinových sazeb a hodin. Zadavatel v tabulce I nepostupoval svévolně, vycházel ze sazebníku UNIKA a pro adaptaci na podmínky dodavatelů umožnil výši základny upravit podle vlastní potřeby. Ve způsobu stanovení ceny tak ani podle předsedy žalovaného nelze spatřovat nezákonnost. K nereálnosti počtu HZS poukázal na odpověď zadavatele na dotaz č. 116, z níž plyne, že se jedná o modelový počet hodin na zpracování projektové dokumentace určitého stupně, aniž by bylo stanoveno, kolik osob má určitou činnost vykonávat. Ke způsobu stanovení ceny se zadavatel vyjadřoval v odpovědích na dotazy zadavatelů a svá stanoviska jednoznačně vysvětlil (např. doporučil pro tvorbu nabídkových cen využít kalkulačku ČKAIT).

96. Ani soud nepřisvědčil námitkám žalobkyně, že by způsob stanovení nabídkové ceny zadavatelem byl nezákonný. Plně se ztotožňuje s hodnocením žalovaného, přičemž v podrobnostech odkazuje zejména na body 116-120 napadeného rozhodnutí. Přestože se žalobkyni způsob stanovení nabídkové ceny zdá nestandardní, je nutno vycházet z toho, ve fázi hodnocení nabídek byla hodnocena pouze absolutní výše ceny, nikoliv její rozpad na dílčí složky. Přiměřeného souladu dílčích cen v tabulce I a tabulkách II-IX mělo být dosaženo na základě kladné či záporné slevy (viz např. str. 30-31 rozhodnutí o námitkách). Je otázkou, do jaké míry dosáhl zadavatel sledovaného cíle získat kvalitní nabídku v reálných cenách, pokud dodavateli uváděná cena za dílčí fáze byla upravována pomocí dílčích slev a přirážek (viz i bod 273 prvostupňového rozhodnutí). To však samo o sobě neznamená, že by zadavatelem nastavený způsob stanovení nabídkové ceny byl nezákonný.

97. Námitka není důvodná.

VI. E) K nedostatečnému vymezení činností v oblasti public relations (PR) a marketingu

98. Závěrem žalobkyně upozornila na nedostatečné vymezení činností ve věcech politiky PR a marketingu projektu v zadávací dokumentaci.

99. Žalovaný se v bodech 277-287 prvostupňového rozhodnutí domníval, že zadavatel stanovil zadávací podmínky ohledně činností PR a manažerského týmu v souladu s § 36 odst. 3 ZZVZ. Měl za to, že zadavatel nemůže být schopen předem zcela přesně vyjmenovat, jaké konkrétní podpůrné aktivity bude dodavatel povinen zajistit, jelikož se jedná o veřejnou zakázku vymykající se svých charakterem ostatním zakázkám na trhu. V rozpočtu však byl stanoven počet hodin pro jednotlivé členy týmu, proto bylo možné předpokládat, s jakým časovým rozsahem lze pro

každou fázi realizace projektu počítat. Zadávací podmínky tak byly stanoveny podle žalovaného v podrobnostech nezbytných pro účast dodavatele v zadávacím řízení.

100. Předseda žalovaného v napadeném rozhodnutí upřesnil, že s ohledem na podané nabídky je zpochybňována zákonnost požadavku obsaženého v bodě 10.6.2.3. zadávacích podmínek, tj. část týkající se služeb manažerského týmu, ovšem pouze ve fázi C – otevření a zprovoznění nemocnice. V bodech 125-131 pak uzavřel, že v předmětné části zadávacích podmínek bylo do činností týmu zahrnuto zajišťování PPR strategie, vytváření mediálního prostoru, spolupráce s klientem vybranými novináři, příprava a konzultace PPR textů, marketing projektu, press meetingy/breefingy/setkávání se zástupci médií a příprava a konzultace tiskových zpráv. Pro projektového ředitele i jednotlivé manažery týmu uvedl zadavatel v rozpočtu počet hodin plnění a zadavatel byl povinen vyplnit hodinové zúčtovací sazby. Podpůrné aktivity ve fázi zprovoznění a otevření nemocnice jsou specifikovány rovněž v čl. 10.6.2.3., bodě C zadávací dokumentace jako podpůrná činnost spočívající v organizačním zajištění přesunu pracovišť budoucího uživatele do nových prostor a asistence při přechodu na nové procesy. Předseda žalovaného tak v bodě 128 napadeného rozhodnutí shrnul, že požadavek na předmětnou část byl jednoznačně specifikován v zadávacích podmínkách a současně byl v rozpočtu stanoven předpokládaný počet hodin, které od jednotlivých členů týmu zadavatel očekává. Popis činností stanovený zadavatelem se nijak nevymyká práce pracovníka vztahů k veřejnosti dle nsp.cz. Standardně je plnění v oblasti PR a marketingu totiž vymezováno pouze rámcově. Podnikatelské riziko dodavatele je značně sníženo tím, že činnost v oblasti PR a marketingu je odměňována totožnou hodinovou sazbou. Zadavatel tak podle předsedy žalovaného nepochybil, pokud nestanovil detailněji rozsah poptávaných činností (např. počet článků, rozhovorů). Stěžejní vliv na rozsah služeb totiž budou mít třetí subjekty.

101. Soud souhlasí s výše uvedenou argumentací předsedy žalovaného obsaženou v napadeném rozhodnutí. Má za to, že nezbytný (minimální) rozsah služeb PR a marketingu byl zadavatelem stanoven v bodě 10.6.2.3. zadávacích podmínek. Určitá obecnost vymezení těchto služeb je dána charakterem poskytovaných služeb a skutečností, že předem nelze stanovit, jaké konkrétní činnosti a v jakém rozsahu budou v budoucnu za potřebí. Podle soudu však zadavatelem stanovené okruhy požadovaných činností poskytly dodavatelům dostatečně konkrétní představu o rámcovém rozsahu poptávaných služeb tak, aby mohli odpovědně ocenit jejich hodnotu. Ve spojení se skutečností, že časová dotace předmětných služeb pro jednotlivé členy týmu byla v rozpočtu stanovena, považuje soud způsob vymezení činností týmu PR a marketingu za souladný s § 36 odst. 3 zákona.

102. Námitka tak není důvodná.

VII. Závěr a náklady řízení

103. K námitkám, které nebyly uplatněny v návrhu (tj. námitka střetu zájmů a námitka porušení § 36 odst. 4 ZZVZ) se soud s ohledem na koncentraci návrhového řízení vyplývající z § 251 odst. 4 ZZVZ vyjadřovat nemohl, neboť tyto otázky nebyly předmětem napadeného rozhodnutí.

104. Z výše uvedených důvodů (viz části VI.A a VI.B rozsudku) soud napadené rozhodnutí předsedy žalovaného pro nezákonnost zrušil (§ 78 odst. 1 s. ř. s.) a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V něm bude žalovaný vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

105. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně byla ve věci úspěšná, nicméně při jednání soudu její zástupkyně uvedla, že náhradu nákladů řízení nepožaduje. Soud proto rozhodl, že žalobkyni ani žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

106. Výrok o náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s. V dané věci soud osobě zúčastněné na řízení neuložil žádnou povinnost. Neshledal rovněž důvody hodné zvláštního zřetele pro přiznání práva na náhradu jejích dalších nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 14. prosince 2022

Mgr. Milan Procházka v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Hladíková.